

SIDDER EN BEEF!

schammer

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

DE GROTE BOZE
GELDWOLF
SLAAT TOE!

Jaargang 49 // #643 / 23.10.2023 // drewekelijks tijdens het academiejahr

De avonturen van
Rik Van de Walle
in Brussel

UGent by night

Hekserij en
Britney Spears

Lees het nu,
als je durft...!

Oplage
3000 exemplaren op papier

Versijnt driewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
Bavo Bobelijn
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofdredacteur
Kernredactie

Chef Cultuur
Anaïs Vanassche

Algemeen Coördinator
Louise De Meyer

Chef Wetenschap
Hannah Boen

Chef Reclame & PR
Noah Dols

Chef Lay-out
Bavo Bobelijn

Chef Sociale Media & PR
Noah Dols

Chef IT
Rex Verdonck

Chef Maatschappij & Opinie
Tailah Baert

Chef Eindredactie
Nina De Neve

Chef Universiteit
Hannah Boen
& Noah Dols

Chef Beeld
Lieke Zuiderwijk

Redacteurs

Anaïs "Frank Vandenbroucke" Vanassche, Bavo "Amédée de Faily" Bobelijn, Collin "Louis Tobback" Cardon, Dries "Karl-Theodor zu Guttenberg" Blonckrock, Hannah "Wouter Beke (1)" Boen, Jasper "Karel Pinxten" Mouton, Nina "Liz Truss" De Neve, Nette "Joke Schauvliege (1)" De Schrijver, Noah "Harriet Walter" Dols, Pieter "Johan Vande Lanotte" Beirens, Rex "Bert Anciaux" Verdonck, Sander "Johan Sauwens" Muylaert

Medewerkers

Henri "Henri Simonet" Ponnet, Lara "Anissa Tamsamani" Merlevede, Paul "Paul Furlan" Diallo, ★ Zita-Luna "Conner Rousseau (manifesting)" De Smaele

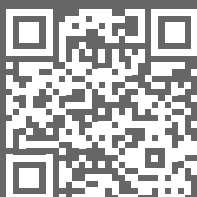
Beeld

Bavo Bobelijn, Hannah Boen, Jasper "Van Quickenborne (manifesting)" Mouton, Lieke "Joop den Uyl" Zuiderwijk, Nette De Schrijver, Noah Dols, Paul Diallo, Pieter Beirens, Sander Muylaert

Eindredactie

Anaïs Vanassche, Bjarni "Eva De Bleeker" Vanhoutte, Collin Cardon, Cyriel "Edward Ansele jr." Pattyn, Daria "Wouter Beke (2)" Gancarz, Dries Blonckrock, Elena "Annemie Turtelboom" Coppens, Emilie "Albert de Vleeschauwer" De Winne, Gaëlle "Pierre Chevalier" De Sloovere, Hannah Boen, Héroïse "Joke Schauvliege (2)" Vandekerckhove, Janne "Stefaan De Clerck" de Clercq, Jasper Mouton, Lenke "Leo Delcroix" Blommaert, Louise "Jo Vandeurzen" De Meyer, Lune "Félix Chazal" Schollaert, Noah Dols, Paul Diallo, Pieter Beirens, Robin "Boris Johnson" Chan, Sander Muylaert, Tailah "Joëlle Milquet" Baert, Tina "Fientje Moerman" Morthier, Zita-Luna De Smaele

Cover
Bavo Bobelijn
Lieke Zuiderwijk

CHECK ONZE WEBSITE!

Vrijheid leidt het volk

DOOR HANNAH BOEN
BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Het geld groeit niet op de rug van de rector, zoveel is duidelijk. De UGent zit krap bij kas en dat is ondertussen zelfs geen publiek geheim meer. De plannen om de Green Office te sluiten kwamen eind maart 2022 op een ietwat onfortuinlijke wijze aan het licht. Maar niet alleen de Green Office zou haar deuren moeten sluiten, ook de filmzaal Paddenhoek zou tegen de grond gaan deze zomer. Dat is alleen niet gebeurd. Officieel zou het uitgesteld zijn omdat er geen aanvaardbare offertes waren. Dat kan je vrij vertalen als: momenteel heeft de UGent zo weinig geld, dat zelfs pogingen om te besparen te duur zijn. Nogal ongemakkelijk. Het is natuurlijk wel fijn dat zo'n parel van het patrimonium (nog even) mag blijven staan.

Besparen is natuurlijk een werk van lange adem. Schamper helpt de UGent graag het juk wat te verlichten. We maakten daarom een avondwandelingetje om eens te inspecteren hoelang de verlichting op enkele campussen 's nachts blijft branden. Dat leverde ons interessante inzichten op. Waarom brandt er immers in godsnaam na tien uur 's avonds nog licht op campus Tweekerken? Overwerkte doctoraatsstudenten of clandestiene zaakjes die

in de doofpot worden gestopt, u kan er u zelf wel iets bij inbeelden.

Maar genoeg met al die faits divers. Tijd om het over de orde van de dag te hebben. We hebben **Ben Weyts** niet voor Piet Snot als de duivel op onze cover afgebeeld. Het hoger onderwijs wordt systematisch ondergefinancierd en dat is problematisch. Weyts

is er (opnieuw) een soepje van aan het maken. Gelukkig spoorde onze held rector **Van de Walle** zijn personeel en studenten aan te gaan betogen op 11 oktober in Brussel. Van de Walle heeft zijn

roeping gevonden als de nieuwe **Marianne**, die half ontblote deerne op het bekende schilderij van **Delacroix**. Als herboren leidt hij zijn volk naar de vrijheid en hij gooit alle middelen in de strijd om ons op de barricades te laten staan. En gelijk heeft hij! Ik hoop alleszins dat het Brussels wafeltje hem gesmaakt heeft.

“
We hebben Ben
Weyts niet voor Piet
Snot als de duivel op
onze cover afgebeeld

ONDERWIJS

- Prof Préféré(e) // Dagelijkse Restokost 4.
- Best Of: natuur in Gent 5.
- UGent by night 7.
- Betoging onderfinanciering hoger onderwijs met Rik Van de Walle 8.
- UGent Verkend: Filmzaal Paddenhoek 10.
- Stubio vs. oplichters 11.
- UGent Translate 12.

MAATSCHAPPIJ

- Open Boek met Sami Zemni 14.
- De kotenmarkt is doodziek 17.
- Verleden tijd 18.
- Nettes crypto 19.

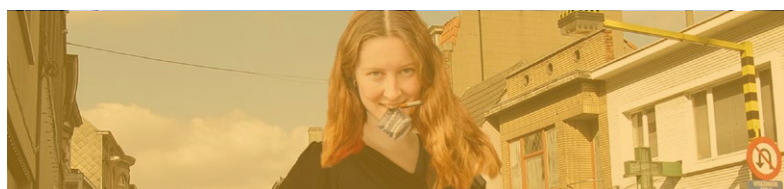
WETENSCHAP

- Julius Caesar gefactcheckt 22.
- Kotleven en slaapproblemen 23.
- Een deeltjesversneller, hoe werkt dat? 25.
- Cafeïne: vriend of vijand? 26.
- Slaap, studentje, slaap 27.
- Slaapgewoontes van celebs 28.

CULTUUR

- Herfst, bitches: de perfecte herfstplaylist 30.
- Fallen Leaves ★★★★★ 31.
- Britney Spears en hekserij 32.
- Tinder Talks: Italiaanse avonden 34.
- Het dorp aan het water 35.
- Deadstock is springlevend 36.

SATIRE

- Openingscollege Politicologie op TikTok 38.
- Schampie // Fakebook 39.

Katrien Boncquet is leerkracht Spaans en Nederlands aan het Universitair Centrum voor Talenonderwijs en het Centrum voor Volwassenenonderwijs Kisp, waar ze al jaren mensen van alle leeftijden leert dat je de 'h' in 'hola' niet uitspreekt.

Hoe bent u leerkracht Spaans geworden?

"Ik heb Vertaler-Tolk gestudeerd en ben dan naar Spanje vertrokken. Toen ik terugkwam, wist ik helemaal niet wat ik wou worden. Ik had vol zekerheid gezegd: "geen onderwijs. Dat zeker niet (*lacht*).” Toen kwam ik iemand tegen die ik nog kende van mijn studies en die werkte op een avondonderwijsschool, een CVO. Ze zochten iemand om in te vallen. Ik ben daar dan gaan invallen om een paar Spaanse lessen te geven en ik heb daar tien jaar gewerkt.

Drie jaar later heb ik dan mijn diploma van leerkracht behaald. Dat heb ik dan pas gedaan, omdat ik eerst echt zeker was dat ik dat niet lang ging doen. We zijn ondertussen twintig jaar verder.”

Heeft u tips voor mensen die nieuwe talen willen leren?

"De eerste en beste manier is een lief hebben dat die taal spreekt (*lacht*). Ten tweede is er wonen in het land, maar dan liefst niet met andere Erasmusstudenten, natuurlijk, maar met anderen die de taal spreken. En daarna is er naar de les komen, maar met twee uurtjes in de week gaat dat traag vooruit. Ik zou dus altijd aanraden om naar series en films te kijken, en naar muziek te luisteren. Zet dat op terwijl je kookt! Wees gewoon zo veel mogelijk in contact met de taal. Vrienden hebben die de taal spreken is ook altijd een pluspunt. En stoppen met Engels te praten.”

Dagelijkse Restokost: EEN BROODJE ZEEWIERSALADE

DOOR NINA DE NEVE

Voor deze editie gooien we het over een andere boeg en recenseren we eens een broodje. En niet zomaar een broodje, maar eentje met de groentespread van de week. Dit keer was het vegan zeewiersalade. Een naam die weinig prijsgeeft en de beschrijving erbij nemen was niet bepaald een hulp. Die leest als 'frisse tofunaise met mineraalrijke iziki en verse marktgroenten', wat zelfs de slimste Blandijnstudent volgens ons niet kan vertalen naar normaal Nederlands.

Het brood in cafetaria de Brug zelf is, zoals altijd, heerlijk. Het is vers gebakken en nog lekker krokant, zelfs als het al eventjes in de koeltoeg lag. Het beleg viel helaas wel tegen. De groentespread had niet echt een uitgesproken smaak en was relatief eentonig. Van frisheid was er weinig te merken en het zeewier voegde weinig toe, behalve lichtjes verontrustende zwarte stukjes in de spread. De marktgroenten bleken gewoon geraspte wortels en een paar blaadjes ijsbergsla.

“RELATIEF EENTONIG”

BEST OF: natuur in Gent

DOOR SANDER MUYLELAERT

De herfst is het ideale moment om even de natuur in te duiken. Met een wandeling of loopje door de Gentse bossen en weilanden, kan je je adem terugvinden die je aan de start van het academiejaar misschien wel bent verloren.

BOURGOYEN-OSSEMEERSEN

Je zou het niet meteen verwachten van een drukke stad als Gent, maar op drie kilometer van het Gravensteen ligt een belangrijk natuurgebied: Bourgoyen-Ossemeersen. Vanaf midden oktober loopt het gebied bijna volledig onder water. Zo vormt het gebied de ideale stek voor watervogels die een plekje zoeken om de winter te overleven. In het natuurpark kan je lopen of wandelen, maar ook over het blotevoetenpad lopen of deelnemen aan een cursus 'vogelen voor beginners'. Wie graag een extra lusje door de natuur maakt, kan via de Bourgoyen makkelijk oversteken naar de Vinderhoutse Bossen, een gebied dat al meer dan honderd jaar bebost is: natuurplezier gegarandeerd!

BEELD DOOR DONAR REISKOFFER

LIEDERMEERSPARK

Het Liedermeerspark ligt aan de Schelde in de schaduw van de Ghelamco Arena. De weg ernaartoe is simpel: je volgt het water naast de Kinopolis richting Merelbeke. Na een kilometer wandelen loop je al tussen de bomen en na drie kilometer loop je via een oude esdoorn het park binnen. Er is weinig speciaals aan de wandeling, maar dat is helemaal niet zo erg. De beste gesprekken en gedachten ontstaan tijdens het wandelen. Je hebt ook de tijd om goed rond te kijken, als je goed kijkt, zie je dat elke maand andere kleuren heeft. Mensen met een hart voor dieren kunnen in het park ook terecht in het opvangcentrum voor vogels en wilde dieren. Elk jaar wordt er een bezoekdag georganiseerd.

DE GENTSBRUGSE MEERSEN

Alle wegen leiden naar **Luc de Vos**, alleen nemen sommigen een omweg. In het natuurgebied Gentbrugse Meersen loopt er een richting de Voshoek: een gedenkbeeld voor de Gentse volkszanger. De familie van de Vos vroeg bloemen noch kransen voor de begrafenis, maar een gift voor de uitbouw van het natuurgebied. In de Gentbrugse Meersen kan je heerlijk lopen of wandelen langs het water of vrij door de weilanden lopen tussen de koeien. Het gebied grenst aan Gentbrugge. Een buurt die je kan kennen van het VRT-programma ... Gentbrugge. **Joris Hessels** zat er op een bankje en praatte er met toevallige voorbijgangers – misschien loop je hem wel tegen het lijf.

OF STEUN HET VRIJE WOORD Word Apache en kleef je sticker

Niet elke journalist schrijft zomaar wat hij wil. Want de mainstream en commerciële pers is zelden écht vrij.

Apache wel. Wij doen aan onafhankelijke journalistiek, zonder reclame of inhoudelijke inmenging van aandeelhouders of adverteerders.

Dat wordt ons niet altijd in dank afgenomen. Maar 'gutmenschen', 'snowflake' of 'politiek correcte deugneus' genoemd worden deert ons niet. Zulke geuzennamen dragen we met trots. Jij ook? Neem een abonnement en we sturen je zo'n 'badge of honour' op.

apache
uit betrouwbare bron

STUDENTENPROMO

Lees een jaar Apache voor slechts €2,99 per maand

► apache.be/student

UGENT BY NIGHT

DOOR BAVO BOBELIJN & NINA DE NEVE
BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

De laatste die naar buiten gaat, doet het licht uit. Zo gaat het bij de meeste mensen thuis, maar hoe zit dat aan de UGent? Gaan de lichten er 's avonds uit, of verlicht de gemiddelde campus de straten van Gent?

We spreken van lichtvervuiling als er verhoogde helderheid van de nachtelijke omgeving is door kunstlicht. Dat kan een negatieve impact hebben op de gezondheid. Bijvoorbeeld voor de aanmaak van melatonine, ook wel het 'slaaphormoon' genoemd omdat het ons moe maakt. Melatonine wordt alleen aangemaakt als het donker genoeg is, dus kan lichtvervuiling op lange termijn slaapritmestoornissen veroorzaken. Daarnaast kost de lichten laten branden extra energie en is het niet bepaald milieuvriendelijk. Omdat België een van de meest lichtvervuilde landen ter wereld is, trokken wij de Gentse straten op om na te gaan hoe lichtvervuilend UGent-gebouwen zijn.

Ons onderzoek begon op een doordeweekse maandagavond in de Thermanal, het studentenhuus van de UGent. Aangezien er nog activiteiten aan de gang waren, zoals een quiz van een ons verder niet bekende studentenvereniging, was het niet vreemd dat de

lichten er nog brandden. Een antwoordenblad invullen bij kaarslicht lijkt ons niet meteen een verbroederende studentenactiviteit.

Campus Tweekerken was meer verlicht dan de gemiddelde filosoof in de 18e eeuw

We waren de Thermanal amper uit toen we het volgende verlichte gebouw zagen. Campus Tweekerken, de thuisbasis van de Gentse economen en bedrijfskundigen, was meer verlicht dan de gemiddelde filosoof in de 18e eeuw. Om tien uur 's avonds was er behalve één kat niemand meer te zien, hoewel alle lichten er nog volop onze ogen verblindden.

Vervolgens verplaatsten we het onderzoek naar de Blandijn. In een paar auditoria was er nog licht, vermoedelijk omdat er nog avondlessen gegeven werden. Verder was enkel de hoofdingang nog verlicht.

Blandino's zijn zich dus duidelijk beter bewust van de lichtvervuilingsproblematiek dan de gemiddelde FEB'er.

Na deze meevaller gingen we verder richting rectoraat. Eerst passeerden we het Ufo, daar was nog een receptie aan de gang, wat verklaarde waarom er nog licht brandde. Maar wanneer we ons omdraaiden, waren we minder tevreden. Hoewel de lichten binnen niet brandden, was de volledige gevel van studentenresto de Brug wél verlicht. Of de resto nog duidelijk moet maken waar je moet zijn voor een spaghetti na sluitings-tijd is discutabel. In het rectoraat waren alle lichten wel gedimd, al komt dit waarschijnlijk doordat sommige dingen die daar gebeuren het (dag)licht niet verdragen ...

Ook aan de Boekentoren en de Rozier brandden alle lichten nog, waarschijnlijk omdat de bibliotheek nog open is tot tien uur. Dat kan een reden zijn om de verlichting langer aan te laten, al kan je je afvragen hoeveel mensen er dan nog studeren in de bib. Toen we er een uurtje later nog eens passeerden, waren de meeste lichten wel gedoofd, maar op sommige plekken was er nog een brandende lamp te bespeuren. Misschien waren er nog een paar vlijtige studenten achtergebleven of had iemand niet veel zin om alle lokalen nog eens te controleren.

Hoger onderwijs betoogt tegen onderfinanciering

DOOR JASPER MOUTON // BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Op 11 oktober gingen studenten, proffen en administratief personeel van hogeronderwijsinstellingen naar Brussel om te protesteren tegen de systematische onderfinanciering. Hoe dat verliep, lees je hier.

De sluiting van de jobdienst, de stijgende prijzen in studentenresto's, dure koten en andere besparingsmaatregelen lokten al langer kritiek uit. Rector **Rik Van de Walle** was vaak het doelwit van deze kritiek. De besparingen bleken echter niet het probleem, maar wel een symptoom te zijn van een structurele onderfinanciering van het hoger onderwijs. Om dit aan te kaarten ondertekenden de vijf rectoren van de Vlaamse universiteiten een memorandum. Van de Walle sprak er ook over in zijn openingsrede en tijdens het openingscollege van politieke wetenschappen.

De universiteiten lopen ongeveer 667 miljoen euro mis door de onderfinanciering. Daar zit hem ook de significantie van de datum 11

oktober. Als je 667 miljoen euro van het beloofde jaarbudget aftrekt, is dat de datum waarop het geld op is. Van de Walle en verschillende

“

Het gaat over een omgerekend tekort van 667 miljoen euro per jaar

professoren spoorden vervolgens studenten aan om mee te protesteren, want ook zij lijden onder de besparingen.

Met die frustraties in het achterhoofd en protestborden in de hand trokken studenten en personeel samen naar Brussel om het probleem aan te kaarten.

ZIJ DIE BETOGEN

Vooraan de mars liepen professoren, docenten en personeel, de meesten van hen onder de vlag van de aanwezige vakbonden. Hun grootste klacht is de stijgende werkdruk. Door besparingen en ontslagen wordt die hoger, terwijl de vergoedingen niet mee stijgen en daarbovenop komt nog eens het stijgend studentenaantal. De aftandse infrastructuur, zoals auditoria en labomateriaal, kan niet vernieuwd worden, wat betekent dat studenten soms de les vanop de trap moeten volgen.

Een terugkerend thema was de basisbehoeften, wat ook de rector van de UGent beaamde. Het gaat niet om luxe of zelfs een schep bovenop wat er beloofd werd door de

overheid. Het gaat over het naleven van afspraken die eerder door diezelfde overheid werden goedgekeurd.

Aanwezige studenten beklagden op hun beurt de gevolgen die hen het meest treffen, voornamelijk stijgende prijzen van koten en inschrijvingsgeld. Daarnaast worden de prijzen in studentenresto's vaak aangehaald wanneer het gaat over de druk die studenten ervaren. Ook bij beursstudenten blijkt de financiering te mager.

Studenten van alle hogeronderwijsinstellingen waren vertegenwoordigd. Veel aanwezigen kwamen uit het kunstonderwijs dat enorm kreunt onder de stijgende studentenpopulatie. Het aantal studenten per lesgever wordt er ook steeds groter. Dat verzwakt de relatie tussen docent en student, een relatie die in het kunstonderwijs heel belangrijk is.

Instellingen die al met slechte financiën kampen, komen nu extra in de problemen. Dat leidt tot kortere masters en minder keuzemogelijkheden binnen de opleiding.

DE PROTESTMARS

Iedereen die we spraken, leek hetzelfde doel te hebben, namelijk een sterk signaal sturen en de politiek bewust maken van het probleem. Het werd ook snel duidelijk dat de protestmars niet het enige signaal is. Velen zagen het als de start van een bredere sociale beweging.

Hoewel studenten en personeel in solidariteit met elkaar marcheerden, was er een duidelijk onderscheid tussen de twee. Personeel

stapte vooraan en de studenten volgden. Vooraan het studentenblok hing het spandoek van **Ongehoord** naast dat van de Gentse studentenraad, waarachter een groepering **Comac**-vlaggen te zien was. Ook de leden van de **Jongsocialisten** en **Jong Groen** waren met eigen vlaggen aanwezig. Het meest actieve blok was dat van

“

Velen zagen het als de start van een bredere sociale beweging

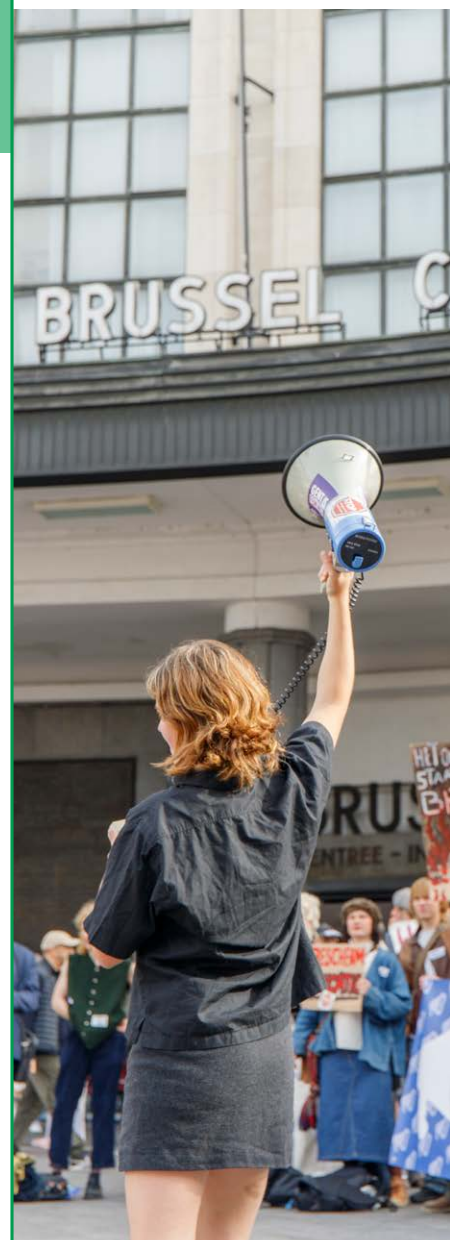
Comac, dat hun slogans en liedjes luidkeels scandeerden in het Nederlands, Engels en zelfs Spaans.

De betoging liep van een ietwat onduidelijk startpunt in de Noordwijk even langs de kleine ring en vervolgens door de Brusselse binnenstad richting een campus met gebouwen van de Vlaamse Overheid. Vervolgens stapten de deelnemers verder naar Brussel-Centraal. Op het Europakruispunt, het plein aan de ingang van het station, werd de stoet in majeur ten einde gebracht. Een cirkel betogers scandeerde nog een paar laatste keren een slogan onder leiding van een viertal energieke Comac-partizanen die in het midden stonden.

De betoging verliep vreedzaam. De politie was minimaal aanwezig en was niet in oproeruitrusting. Onderweg stonden sommige toeschouwers de stoet aan te moedigen, anderen keken wat verward. Eén enkele bijstaander stond met

een pro-Palestinabord te wachten op een mars die later die dag zou volgen.

De mars bestond uit 1500 tot 3000 aanwezigen, afhankelijk van de bron. Hoewel dit zeker geen klein aantal is, is het tegenover een studentenpopulatie van 279.421 toch een tegenvaller.

Wordt (nog niet) afgebroken: Filmzaal Paddenhoek

DOOR HANNAH BOEN
BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Al in 2021 schreef *Schamper* dat de filmzaal Paddenhoek afgebroken zou worden wegens besparingen. Het is nu twee jaar later en het gebouw blijft nog kranig overeind.

De filmzaal zit een beetje weggemoffeld in de armen van campus Aula, maar is een pareltje in het patrimonium van de UGent. Aan de buitenkant ziet de Paddenhoek er niet zo speciaal uit, maar eenmaal achter de glazen deuren vind je een gezellig verdonkerde ruimte met rode pluchen zeteltjes. De zaal maakte haar debuut met de film 'Dood in Venetië' van **Luchino Visconti**. In juni 2024 zal er een allerlaatste film gespeeld worden.

De UGent wil dit charmante zaaltje namelijk al lang tegen de grond knallen om plaats te maken voor het Universitair Centrum voor Talenonderwijs (UCT) en de uitbreiding van de faculteit Recht en Criminologie. Dit is het gevolg van een groter project rond de herbestemming van verschillende campussen en gebouwen dat voortvloeide uit een scenario-onderzoek in 2019. Volgens **Stephanie Lenoir**, woordvoester van de UGent, zou de heraanbesteding van de werken

rond de jaarwisseling gelanceerd worden. "Het uitstel van de afbraak komt er omdat de UGent geen aanvaardbare offertes ontvangen heeft", stelt Lenoir. "De start van de werken is normaal voorzien voor augustus 2024. In juni zullen wel al enkele voorbereidende werken gebeuren."

Voor velen is de Paddenhoek echter meer dan een hoopje stenen. De filmzaal was de thuis van de onderzoeksgroep Centre for Cinema and Media Studies (CIMS). Daarnaast behuisde het ook enkele jaren het filmfestival Courtisane. Hoewel de Paddenhoek oorspronkelijk niet bedoeld is als filmzaal, werd het ook jarenlang gebruikt door de universitaire filmclub Plateau voor voorstellingen en besprekingen. De filmclub is intussen verhuisd naar KASKcinema, maar er worden nog steeds congressen, lessen en doctoraatsverdedigingen georganiseerd in de zaal. De filmzaal aan de Paddenhoek is uniek in zijn soort, want het is een van de weinige zalen in België waar films nog getoond kunnen worden met 35mm parallelle projectie. De meeste cinema's zijn immers overgestapt naar digitale projecties.

Professor **Daniël Biltereyst**, verbonden aan de onderzoeksgroep CIMS, betreurt dat de zaal weldra aan haar einde zal komen. Hij vergelijkt de waarde van de Paddenhoek met die van een laboratorium voor bèta-wetenschappers: films en andere vormen van audiovisuele beelden in optimale omstandigheden tonen en analyseren. Professor Biltereyst stelt dat het niet heel duidelijk is gemaakt waarom de Paddenhoek moet verdwijnen. Er zou zowel gesproken zijn over technische oorzaken als budgettaire redenen. De zaal is al verouderd en vertoont een aantal technische mankementen. Hij vertelt dat de zaal een sterke emotionele waarde heeft en hij hoopt toch dat dit unieke staaltje vastgoed bewaard kan worden. De onderzoeksgroep zoekt momenteel naar een andere zaal, want een optimale projectie is onontbeerlijk voor de activiteiten van het CIMS.

DOOR ANAÏS VANASSCHE

De kotenmarkt kent een ongekende krapte. Dat is een probleem voor veel studenten, maar nog meer voor internationale studenten, die een makkelijke prooi vormen voor oplichters. StuBio nam daarom sensibiliseringsmaatregelen.

StuBio is de facultaire studentenraad van de faculteit Bio-Ingenieurswetenschappen. Het is geen toeval dat net deze studentenraad het probleem oppikt. De faculteit is namelijk één van de meest internationale faculteiten van UGent en werd geconfronteerd met verhalen van internationale studenten die slachtoffer werden van oplichters. **Camille Masselis**, vicevoorzitter van StuBio, geeft tekst en uitleg bij het initiatief van de studentenraad.

Waarom zijn internationale studenten extra gevoelig voor oplichters op de kotenmarkt?

“Ze zijn er gevoelig voor omdat ze eigenlijk niet in België zijn op het moment dat ze hun kot zoeken. Vaak moeten ze vooraf een voorschot of waarborg betalen, soms ook de eerste maand huur. Ze zijn zich van geen kwaad bewust en schrijven geld over naar een rekeningnummer. Vaak geven oplichters een buitenlands rekeningnummer op, en eens het bedrag overgeschreven is, betekent dat bijna zeker dat ze met hun geld gaan lopen zijn. De politie kan dan niet veel meer doen.”

Welke sensibiliseringsacties hebben jullie met StuBio concreet gedaan?

“Tijdens de online meetings deze zomer via Teams en Google Meet

hebben we *tips and tricks* meegegeven, begeleid door een powerpoint. Ook was er een Q&A en deden een paar studenten die ervaring hebben met oplichters hun verhaal. We brachten de internationale studenten in contact met ESN (Erasmus Student Network, de studentenvereniging die instaat voor de praktische en sociale integratie van de uitwisselingsstudenten aan de UGent, red.), want die hebben een platform voor huisvesting. Ook gaven we mee dat ze met vragen terecht konden bij ITC (International Training Centre, de dienst van de faculteit Bio-Ingenieurswetenschappen die internationale studenten helpt, red.).”

Hebben jullie reacties op het initiatief gekregen?

“De reacties op het initiatief zijn zowel in persoon als online positief. Er zijn zelfs studenten die door het initiatief naar de studentenraad komen. We horen van internationale studenten dat onze initiatieven een zeer nuttige aanvulling zijn op de informatie die ze krijgen van de

universiteit zelf. Door de informele sfeer die er hangt, zijn internationale studenten meer geneigd om met hun problemen en vragen naar buiten te komen. We krijgen veel complimenten over het feit dat we makkelijk bereikbaar zijn.”

Wat zou je aanraden aan internationale studenten die te maken krijgen met een oplichter?

“Durf er met iemand over praten en zoek hulp, laat je niet denigreren. Heb geen angst om naar de autoriteiten te stappen, de politie en het gerecht zijn er juist om je rechten te beschermen. Hulp kan er in zo'n situatie in veel vormen aannemen, zo waren er mensen die ons gewoon via Whatsapp een berichtje stuurden omdat ze niet wisten waar naartoe. We konden ze dan altijd doorverwijzen naar de juiste persoon bij ITC, of we verwezen ze door naar de site van de huurdersbond.”

Komen er nog initiatieven aan rond dit thema?

“We gaan dit verder uitbouwen met wat socialemediacampagnes op onze Facebook en Instagram waarbij we nog meer gaan proberen te sensibiliseren. We gaan hopelijk ook eens aan tafel zitten met ESN, de GSR heeft intussen ook contact met hen over deze thematiek. En dan zien we wel wat de toekomst nog in petto heeft.”

UGent Translate: hoe ziet Ufora eruit voor Erasmusstudenten?

DOOR NINA DE NEVE

UGent zet volop in op internationalisering en omdat de gemiddelde Erasmusstudent die naar Gent komt geen Nederlands spreekt, moet de UGent ook in het Engels communiceren. Krijgen de internationale studenten dezelfde berichten voorgeschoteld of niet?

Je kent het waarschijnlijk van Ufora of de mailtjes die de rector tijdens de coronacrisis gretig rondstuurde, het zinnetje "English version below". De UGent profileert zich als een internationale universiteit die niet alleen Erasmusstudenten, maar ook buitenlandse onderzoekers en lesgevers aantrekt. Die spreken meestal geen Nederlands, dus moet alle informatie in een andere taal beschikbaar zijn die voor meer mensen verstaanbaar is. Al snel kom je dan uit op Engels. Elke webpagina van de UGent heeft in principe rechtsboven een link met 'English homepage' of 'English version' voor onze niet-Nederlandstalige medestudenten en lesgevers.

De UGent pakt zelfs op zijn Nederlandstalige pagina's graag uit met de 73 Engelstalige masters en de meer dan 7000 internationale studenten die elk jaar naar Gent afzakken om hier hun Erasmus te voltooien. In totaal studeren er ongeveer 50.000 studenten aan de universiteit, dus de internationale studenten zijn geen kleine groep.

We beginnen, zoals iedereen die voor het eerst de UGent opzoekt, op de homepage, of thuispagina voor wie het graag in het Algemeen Nederlands heeft. Het eerste wat opvalt,

is dat de pagina's eigenlijk geen vertalingen van elkaar zijn. Sommige stukken komen zeker overeen, maar het is meteen duidelijk dat de pagina's zich tot een an-

“

Blijkbaar hebben buitenlandse studenten geen nood aan nieuws of een agenda, maar wel aan een 'University Life'-pagina

der doelpubliek richten. 'Over de UGent' wordt 'About us' en blijkbaar hebben buitenlandse studenten geen nood aan nieuws of een agenda, maar wel aan een 'University Life'-pagina. Logisch wel, want de meeste inkomende

Erasmusstudenten willen waarschijnlijk liever weten waar ze terecht zullen komen en wat daar te doen is dan wanneer de volgende lezing over beheksing en bezetenheid in Afrika zal plaatsvinden (7 november, voor de geïnteresseerden). De UGent benadrukt op de Engelstalige site ook dat de universiteit het goed doet op verschillende rankings en dat ze in 1817 opgericht is, vermoedelijk omdat dat extra grandeur geeft.

Buitenlandse studenten krijgen als ze op 'University Life' klikken meteen het kostenplaatje van het leven in België te zien. Het lijkt meer een afschriktechniek dan een uitnodiging om naar Gent te komen. Verder krijgen ze specifieke uitleg over huisvesting voor uitwisselingsstudenten. Ook de studentenresto's, fietsen en trans-

Opleidingen Onderzoek Over de UGent Jobs Nieuws Agenda Info voor

Informatie voor

- Toekomstige studenten
- Studenten
- Alumni
- Bedrijven en organisaties
- Medewerkers

Populair

- Aanbod opleidingen
- Academische kalender
- Bibliotheek
- Faculteiten
- Inschrijven
- Les- en examenroosters
- Studentenrestaurants

De UGent zet al meer dan 200 jaar aan tot kritisch en onafhankelijk denken.

[Lees meer over de UGent ...](#)

port of praktischere zaken zoals studentenjobs en belastingen krijgen er een plaatsje. Die info is misschien ook interessant voor Nederlandstalige studenten, maar die moeten langer zoeken om een antwoord op hun vragen te vinden.

WAT MET DE FACULTEITEN?

Naast de algemene homepage van de universiteit, heeft elke faculteit zelf ook een eigen pagina. De faculteit Letteren en Wijsbegeerte, dankzij alle talenopleidingen wel een trekpleister voor uitwisselingsstudenten en buitenlandse lesgevers, heeft ook een aparte pagina voor uitwisselingsstudenten. Daarop staat meteen duidelijk dat je geen Nederlands moet kennen om de lessen te volgen, waarschijnlijk een opluchting voor menig niet-Nederlandstalige student. Ook aan zogenaamde *degree students* en het personeel wordt een pagina toegewijd op de Engelstalige site.

De faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen pakt haar site dan weer anders aan. Haar Engelstalige homepage

is duidelijk enkel voor uitwisselingsstudenten bedoeld. Eén van de vier gelinkte pagina's, 'all you need to know as a student', is dan nog eens alleen in het Nederlands beschikbaar. Want ja, iemand die geen Nederlands spreekt, heeft natuurlijk geen hulp nodig om wegwijs te worden aan de UGent. De site is ook duidelijk, als je geen B2-certificaat voor Engels kan voorleggen, kom je er niet in.

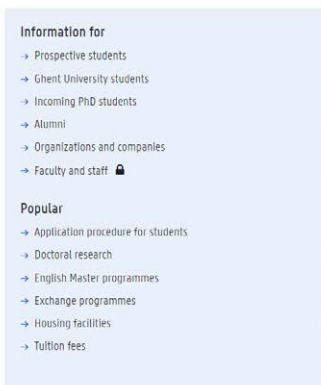
“
**Iemand die geen
Nederlands spreekt,
heeft natuurlijk geen
hulp nodig om wegwijs
te worden aan de UGent**

De faculteit Diergeneeskunde is duidelijk meer gewend aan internationale studenten. De site richt zich niet alleen tot *undergraduate students*, de bachelor- en masterstudenten dus, maar ook tot *postgraduate students*, dat zijn studenten die al een diploma hebben, maar naar Gent willen komen

voor een stage of voor extra opleidingen. Diergeneeskunde kijkt dus verder dan de Erasmusstudenten en probeert ook internationale studenten aan te trekken om naar Gent, of liever Merelbeke, te komen.

Iedereen die aan de UGent studeert, krijgt vroeg of laat wel eens te maken met Ufora. Ook daar zou alle info die ook internationale studenten aangaat in het Engels beschikbaar moeten zijn. Uit empirisch onderzoek van de redactie (een redacteur heeft hun eigen Uforapagina eens doorgenomen) blijkt dat dit zeker niet altijd het geval is. Enkele aankondigingen waren enkel in het Nederlands beschikbaar, zelfs als ze misschien interessant zouden kunnen zijn voor andere studenten, bijvoorbeeld een pagina om een mentor aan te vragen of om steward te worden in de faculteitsbibliotheek. Andere aankondigingen waren dan weer alleen in het Engels beschikbaar, waarschijnlijk omdat degene die ze geschreven heeft geen Nederlands machtig is. Een voorbeeld is een bericht over een summer school in Colombia.

Ten slotte is er nog Oasis, het administratieve kleine broertje van Ufora. Op Oasis is alles gewoon vertaald, behalve het rubriekje 'choice of study', waar je als je doorklikt enkel Nederlands te zien krijgt. Al bij al dus geen slecht resultaat, al kan je je afvragen waarom er dan één rubriek niet vertaald is.

Voor deze editie interviewden we Sami Zemni, hoogleraar Politieke Wetenschappen. Het werd een boeiend gesprek over dekolonisering en diversiteit, de bezetting door Israël, de geschriften van Karl Marx en de band tussen Spinoza en Prince.

Welke denker kan ons vandaag het meeste bijleren om de wereld rond ons beter te begrijpen?

“Ik heb zelf geen superhelden, of er zijn er te veel om op te noemen. In mijn lessen haal ik heel wat auteurs aan, waaronder **Edward Saïd**, maar je zou kunnen zeggen dat zijn voorgangers even belangrijk zijn. Spontaan denk ik dat het weer tijd is om, en dat zie je aan de verkoopcijfers, **Marx** te lezen. We leven nog altijd in een wereld van ongelijkheid. Productieverhoudingen liggen vaak aan de basis van allerlei problemen. Het is niet monocausaal, maar het neoliberale model heeft een enorme individualisering tot gevolg. Het middenveld kalfte af en politieke partijen hebben bijna geen leden meer in vergelijking met vroeger. We zijn atomen geworden die het zelf allemaal maar moeten bezien en belopen. Collectieve actie en strijdvaardigheid waren vroeger veel sterker en je kon door op straat te gaan een bepaalde eis doen inwilligen.”

“Marx heeft veel inzichten geboden over hoe de economie functioneert, en hoe, boven de economische onderbouw, een politiek en legaal debat en systeem functioneert. Ik ben niet dogmatisch in die zaken, maar je ziet dat mensen terugkeren naar de essentie. Marx was een intelligente observator van het kapitalisme van toen. Je moet er dus wel op voortbouwen.

Verder lees ik graag de filosoof **David Scott**. Hij schrijft vanuit een dekoloniaal perspectief en komt zo tot zeer originele ideeën die je laten nadenken.”

“

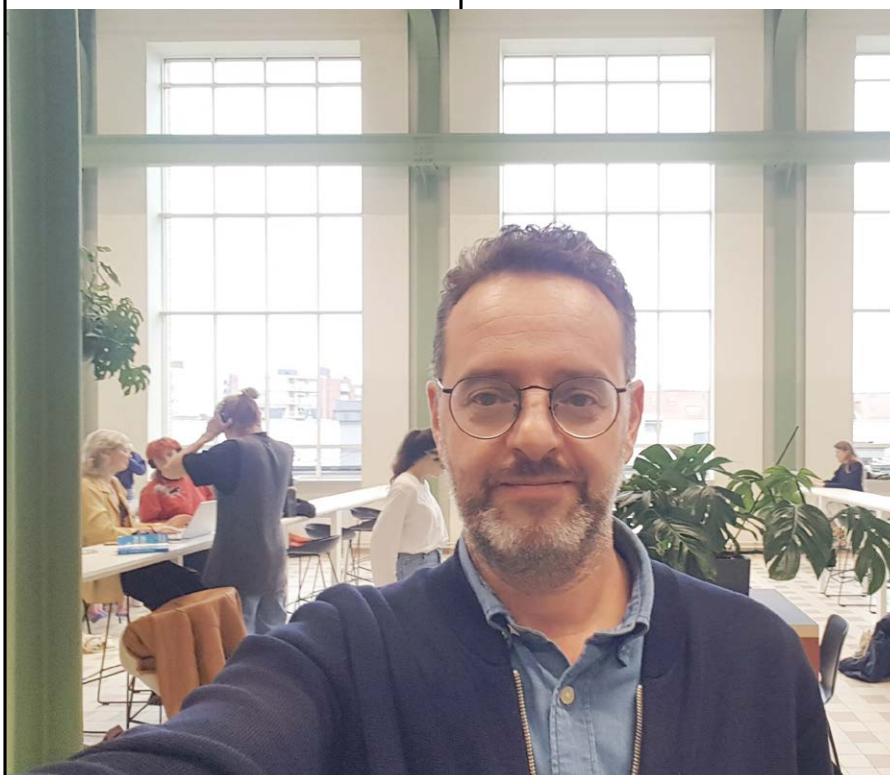
“Ik denk dat we nog altijd leven in een wereld van ongelijkheid”

Hoe vindt u dat België omgaat met het koloniale verleden?

“België heeft daarin nog veel werk, maar er zijn de afgelopen jaren wel

stappen gezet. Er was een onderzoekscommissie koloniaal verleden, maar die had niet veel succes. De regering en de koning hebben er wel al over gesproken, maar ze hebben nog geen duidelijke excuses aangeboden, laat staan enige vorm van reparaties (behalve geïrofoofde kunst die is teruggegeven). Het bewustzijn hierover groeit, maar nog niet zo ver als bijvoorbeeld in Nederland. Daar heeft de koning onlangs schuld bekend voor de jaren van slavernij.”

“Het groeiend bewustzijn hierover komt voor een deel omdat de wereld steeds globaler is geworden. Mensen met een migratieachter-

e van het Westen toont haar moreel failliet”

grond in onze maatschappij nemen deel aan die debatten. Zij eisen, terecht, dat er met dit verleden iets wordt gedaan. Persoonlijk beschouw ik dekolonisatie als een proces dat nooit af is, net zoals de democratie. We moeten er blijven aan werken, gezien de noden van een bepaalde tijd. Je kan nooit zeggen dat alles is afgerond. Ik denk dat we als land, zowel op middelbare scholen als daarna op de universiteit, wel de taak hebben om dat historisch bewustzijn en die reflectie te ontwikkelen.”

Is er op onze universiteit voldoende aandacht voor dekolonisering?

“Het is niet alleen een kwestie van aandacht, die begint stilaan te groeien, maar van in de praktijk dingen te veranderen. Naar aanleiding van de internationale Black Lives Matter-protesten en de oproep tot dekolonisering door studentenorganisaties **Umoja**, **Flux** en **Engage** zijn er toch enkele initiatieven gestart. De faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen heeft ondertussen een lerend netwerk dekolonisering opgericht. We organiseren lezingen, infosessies en hebben ook interne debatten georganiseerd over hoe we, bijvoorbeeld, aanbevelingen kunnen doen om curricula inclusiever en diverser te maken.”

“Er is nog veel werk aan de winkel en zo’n netwerk kent ook zijn tekortkomingen, maar toch is er nu een groeiende aandacht voor het thema. Wat er precies moet ge-

beuren, blijft een open discussie. Maar dat vind ik goed, zo iets moet niet van bovenaf worden opgelegd. Het is iets dat continu leeft en gevoed wordt door wat onderzoekers, medewerkers en studenten vragen, verlangen en soms eisen.”

Doet onze universiteit voldoende om mensen met een migratieachtergrond aan te trekken?

“Dat is opnieuw bouwen aan een bouwwerk dat eigenlijk nooit honderd procent af zal zijn. De universiteit doet nog niet voldoende, dat is altijd het uitgangspunt. Als we kijken naar Gent heeft ongeveer tien à vijftien procent van de Gentse bevolking een migratieachtergrond. Toch heeft maar drie tot vier procent van de studenten een migratieachtergrond. Als je een weerspiegeling wil zijn van de

“
“Israël is een
koloniserende
staat die al 75 jaar
internationale
verdragen en
internationaal erkende
mensenrechten met
de voeten treed, en
toch kan het maar
doorgaan”

maatschappij, zou je aan die tien tot vijftien procent moeten geraken. Die cijfers zijn natuurlijk ook het resultaat van ongelijkheid in

de brede maatschappij. De socioloog **Pierre Bourdieu** toonde al dat alles wat je nodig hebt om te slagen, naast natuurlijk een bepaalde mate van intelligentie, eigenlijk een sociaal kapitaal is dat vooral bij de middenklasse voorkomt. Op onze universiteit moeten we daarom nog meer inzetten op manieren om de ondervertegenwoordigde groepen mee te krijgen.”

“Meer algemeen is er een bredere vraag naar inclusie in ons onderwijs, ook als het gaat over bijvoorbeeld studenten met een functiebeperking. Vroeger zeiden mensen over die groep dat ze te dom was om te studeren. Gelukkig weten we vandaag beter en weten we dat ze cognitief even sterk zijn, maar dat ze nog te veel botsen op obstakels, gaande van moeilijk toegankelijke gebouwen tot overprikkeling. Natuurlijk gaat het bij die

evoluties niet over de lat verlagen, wat critici soms zeggen. Uiteindelijk moeten ze evenveel kennen en kunnen, maar om daar te geraken heb je andere middelen nodig, een andere aanpak, aangepaste pedagogieën. Ik geloof dat dat nodig is, want anders verliezen we te veel talent in onze maatschappij.”

Dan nu naar een hot topic van vandaag, en eigenlijk de voorbije 70 jaar. Hoe kan het dat Israël al sinds 1948 blijft weggkomen met misdaden tegen de Palestijnse, en recent ook de eigen, bevolking?

“Het is deels een raadsel. Het belangrijkste startpunt is het trauma dat het westen overhield aan de Tweede Wereldoorlog en de holocaust. Daarvoor draagt Europa een historische schuld waardoor Israël altijd een pasje voor heeft gehad.

Israël is een koloniserende staat die al 75 jaar internationale verdragen en internationaal erkende mensenrechten met de voeten treedt, en toch kan het maar doorgaan. Vandaag zien we een genocide voor onze ogen voltrekken in de Gazastrook en nog blijft het op het

“

“Een nummer dat ik al drie jaar gebruik tijdens mijn lessen is ‘Baltimore’ van Prince”

internationale politieke toneel zeer stil. Collectieve straffen, executies, willekeurige bombardementen, folteren (inclusief van kinderen) worden, als niet gelegitimeerd, gedoogd. De hypocrisie van het Westen toont haar moreel failliet.”

Waarom kunnen we datzelfde schuldgevoel niet opbrengen tegenover de Palestijnen of, om verder te gaan, de Congolezen, Burundezen en Rwandezen?

“Ons historisch bewustzijn wordt gevormd door de historische gebeurtenissen die het dichtst bij ons liggen. Wie opgroeit zonder interesse in politiek, krijgt wel een breed aanbod

aan reportages over de Tweede Wereldoorlog. Hier zit terecht altijd een groot stuk tussen over de holocaust. Dat nemen we dan mee in ons collectief geheugen. Bij andere gebeurtenissen in onze geschiedenis zoals kolonialisme of collaboratie staan we veel minder stil. Het is pas de afgelopen decennia dat mensen zich die vraag beginnen te stellen”.

In uw lessen sociale en politieke leerstelsels speelt u elke week een nummer af dat u kan linken aan de lessen. Met welk lied zou u onze tijd beschrijven?

“Een nummer dat ik al drie jaar gebruik tijdens mijn lessen is ‘Baltimore’ van **Prince**. Het nummer zou vandaag geschreven kunnen zijn, maar dateert eigenlijk van 2015. Prince schreef het nummer na het overlijden van Freddie Gray, een zwarte Amerikaan die was omgekomen door politiegeweld. Het is een van laatste nummers die hij schreef voor hij zelf stierf. Het nummer klinkt geweldig en combineert een strijkerskwartet en een blazerskwartet. In de muziekwereld is die combinatie uitzonderlijk en ik voel dat persoonlijk in dat nummer. Het lied is ook tekstueel sterk. Een van de zinsneden die Prince gebruikt is ‘if there is no justice, there is no peace’. Dat wordt al even gezegd door filosofen zoals **Spinoza** en anderen. Maar ik denk dat die boodschap nog steeds razend actueel is, kijk maar wat er nu gebeurt in de Gazastrook.”

De kotenmarkt is doodziek

DOOR NINA DE NEVE
BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Er is iets mis op de Gentse kotenmarkt. De laatste tijd is het één en al luxekoten wat de klok slaat in de media, maar nog geen jaar geleden draaide de mediamolen rond de prijzen van koten.

In Leuven is bijna de helft van de koten al een zogenaamd 'luxekot', eentje met eigen badkamer dus. Sommige van die überluxueuze koten kosten zelfs al 900 euro per maand, en dan moeten de kosten er nog eens bijgerekend worden. In Gent lijkt het soms wel alsof een basiskot al een luxeproduct is, want wie (of wiens ouders) kan nu een slordige 500 euro betalen voor een simpele kamer? En dat is als je überhaupt al een kotbaas vindt die nog een kamer vrij heeft.

Het is knokken om een kot, luxe of niet, te vinden in Gent. Als je niemand kent die misschien iemand kent die uit hun kot gaat, is het bijna onbegonnen werk om nog een stekje in Gent te vinden. Facebookgroepen waarin koten aangeboden worden, voelen soms aan als een goedkope versie van 'De Hongerspelen' waar mensen tot de dood vechten om toch een kot te hebben. Waarom is het dan zo verbazingwekkend dat studenten huizen op de gewone markt gaan huren? De prijzen maken het verschil al lang niet meer. Om dan nog te zwijgen over de Erasmusstudenten die opgelicht worden via die groepen.

De kamers waar je dan een arm en een been voor moet betalen, zijn ook niet altijd veel soeps. Een van de koten die ik huurde voldeed niet aan

de normen die door de stad Gent opgelegd waren. Achteraf gezien was 300 euro betalen voor een kamer zonder warm water waar ik bijna kan horen wat mijn buurman denkt het niet waard. Maar wat moest ik doen? Het was het enige kot dat ik gevonden had en dan nog eentje voor een redelijke prijs. Ik kan me ook maar amper voorstellen hoe de persoon die het nu huurt zich voelt. Dankzij de energiecrisis kwam er nog een

slordige honderd euro bovenop de huurprijs, maar er komt nog altijd geen warm water uit de kraan. De muizen in de keuken krijg je er gratis en voor niets bij. Het lijkt wel of de kotenmarkt bestaat uit twee uitersten en de grootste dupe daarvan is de gemiddelde student.

“
**De kotenmarkt
bestaat uit twee
uitersten en de
grootste dupe
daarvan is de
gemiddelde student**

De markt lijkt ook meer en meer overspoeld te raken door grote bedrijven die koten zien als een winstmodel. Bij Upkot betaal je voor een gewone kamer met gedeelde keuken en badkamer 450 euro. Klinkt redelijk, tot je er nog eens 120 euro voor de kosten bijrekent. Upgrade Estate, het moederbedrijf van Upkot, moedigt mensen aan om te investeren in hun projecten om zo een kot te garanderen voor je toekomstige student. Een investering voor de toekomst, dus, of eerder geld slaan uit onzekere ouders?

VERLEDEN TIJD:

Landen die nooit gekoloniseerd werden

DOOR HENRI PONNET

AANPASSEN IS OVERLEVEN

Thailand, Iran, Nepal, Bhutan, Liberië, Afghanistan, Saudi-Arabië en China hebben allemaal iets gemeen. Het zijn namelijk acht landen die in 'the scramble for colonies' hun onafhankelijkheid van buitenlandse mogendheden wisten te bewaren.

Thailand, dat tot de Tweede Wereldoorlog nog Siam heette, werd nooit gekoloniseerd, maar moest wel veel territorium afstaan in zijn geschiedenis. De Fransen en de Britten, die in de 19e eeuw gebieden in Zuidoost-Azië aan hun koloniale rijk toevoegden, begonnen ook Siam te infiltreren. Zo werden Cambodja en Laos, die toen bij Siam hoorden, bij de Franse kolonie Indochina gevoegd en moest het in het Westen en in het Zuiden heel wat gebieden afstaan aan de Britse kolonie Burma, die vandaag Myanmar heet, en de Britse koloniale bezittingen op het schiereiland Malakka.

Hoe slaagden ze erin nooit veroverd te worden? Er zijn twee belangrijke redenen. Ten eerste moet je erkennen dat ze dat niet helemaal in eigen handen hadden. Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk hadden er baat bij dat Siam onafhankelijk bleef. Het land kon als bufferstaat tussen de twee rijken fungeren. Dat werd ook onrechtstreeks in een overeenkomst tussen de Britten en de Fransen gegoten in 1896 waarin ze, niet alleen de grenzen tussen hun kolonies in het gebied, maar ook afspraken om Siam niet verder te infiltreren vastlegden. Het land had zelf ook meerdere verdragen met Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk en wist de twee zo tegen elkaar uit te spelen. Als een van de twee landen iets in Siam zou ondernemen dat

tegen de belangen van het andere land ingaat, zou het direct reageren.

Een andere reden vinden we bij twee koningen van Siam, **Rama IV** en zijn zoon **Chulalongkorn**. Zij moderniseerden Siam naar Europees model om aan te tonen dat het een 'beschaafde' natie was. Kolonisatie werd door de Europeanen ook gezien als een vorm van beschaving brengen. Rama IV en zijn zoon wisten dus dat ze zich moesten aanpassen om te overle-

“

Hoe slaagden ze erin nooit veroverd

ven. En dat uitte zich als een nieuw politiek systeem naar Europees model, Europese architectuur, kleding, auto's... werden ingevoerd. De koninklijke familie stuurde haar zonen naar Europese scholen en ging op diner bij elke Europese koninklijke familie. Een heleboel maatregelen om aan te tonen dat Siam een modern land was. En uiteindelijk wierp dat zijn vruchten af.

Eindigen doen we met Perzië, nu ongeveer het huidige Iran, dat aanvankelijk een gelijkaardig verhaal als Siam kende. Met het Ottomaanse Rijk in het Westen, Rusland in het Noorden en het Verenigd Koninkrijk (via hun Indische kolonie) in het Oosten, zat Perzië in

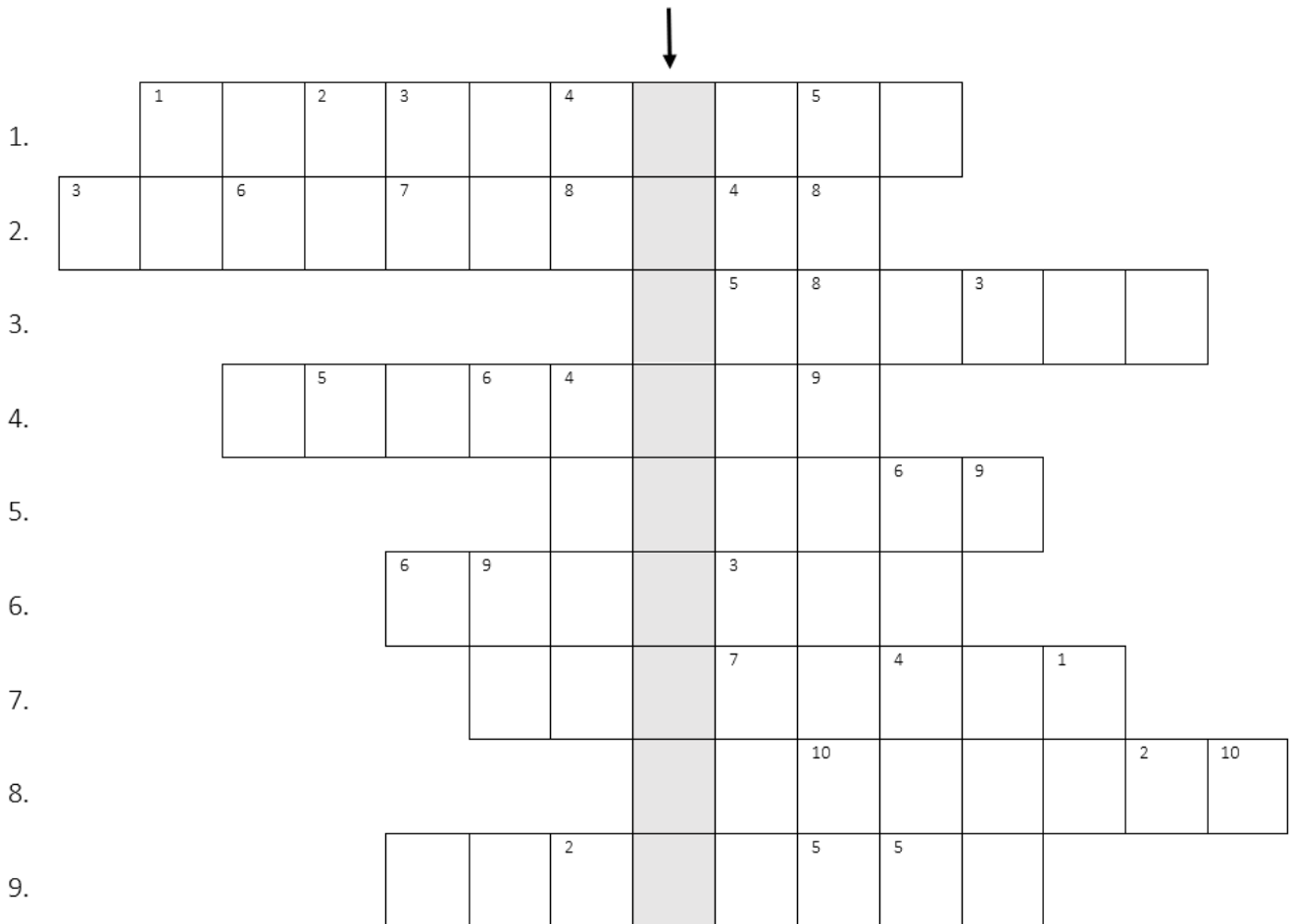
een ondankbare positie. En dit was niet zonder gevolgen. Het zijn die laatste twee mogendheden die via een reeks oorlogen in de 19e eeuw belangrijke gebieden van Perzië wisten af te snoepen. Perzië besefte dat ze niet gingen stoppen tot de regio volledig ingenomen was. Er zat nog maar één ding op: Rusland en het Verenigd Koninkrijk tegen elkaar uitspelen. Dat was niet zonder risico en de invloed van beide landen op Perzië nam toe.

In 1907 hielden de twee landen, die bondgenoten waren van elkaar, de Anglo-Russische Entente, waarin ze Perzië verdeelden in twee economische invloedssferen met een neutrale bufferzone in het midden. Het voordeel daarbij was dat geen van de twee landen de overhand kon nemen. Wanneer de Russen door de communistische revolutie in 1917 hun invloedssfeer lieten voor wat het was, lag voor de Britten de weg naar volledige economische hegemonie over de regio open. Met dit in het achterhoofd probeerden ze met de toenmalige leider van Perzië een verdrag af te sluiten dat van Perzië een Brits protectoraat maakte. Pas na veelvuldig protest van Frankrijk, de VS en de USSR, die het als een de facto kolonisatie van het land zagen, werden de plannen afgeblazen. Perzië, dat sinds 1935 de naam Iran draagt, bleef onafhankelijk, op de occupatie tijdens Wereldoorlog II na.

NETTES CRYPTO

DOOR NETTE DE SCHRIJVER

Geduld is een mooie zaak. Na de petitie op de Student Kick-Off was geen crypto maken niet echt een optie. Bij deze dus de eerste van het nieuwe academiejaar. Groetjes, je favoriete nerd.

1. De vriend aan je voet
2. Hij controleert zijn gewicht te vaak
3. Begroeting van pagina's
4. Het hele jaar minder haar
5. De vader der ongewervelde insecten
6. Ik ben enig kind en mijn rijke vader ligt op sterven dus ik...
7. Het foute meervoud voor als je vingers het 's nachts koud hebben
8. Op de berg kon ik hem niet meer zien
9. Geen neptrio maar een...

Betoging onderfinanciering hoger onderwijs, te Brussel

(11/10/2023)

Julius Caesar. Juul Cezar voor de vrienden. Machtige dictator voor de vijanden. Zonder twijfel is hij een van de bekendste Romeinen uit de geschiedenis, maar net daarom zijn er ook zoveel halve waarheden. Tijd voor een kleine factcheck.

De alleenheerser die zijn politieke tegenstanders genadeloos uit de weg ruimde, **Cleopatra** het hof maakte en heel Gallië veroverde (op één dorpje na dan, als we de vakliteratuur mogen geloven). We zouden boeken kunnen schrijven over deze man, mochten zoveel auteurs ons niet voor zijn geweest. Maar net zoals de bekende haviksneus uit de nog bekendere stripreeks zijn er nogal veel halve waarheden en volledige leugens die de ronde doen over 's werelds grootste Romein.

DE KLEREN VAN CAESAR?

Alhoewel het woord 'keizer' ontegensprekelijk afgeleid is van onze Romeinse genocidepleger, is Juul niet de eerste Romeinse keizer. Die eer komt zijn adoptiefzoon **Octavianus** toe, die een slordige vijftien jaar na Caesars dood de titel 'Augustus' of 'de verhevene' aanneemt. Het Romeinse equivalent van jezelf ineens 'de superstudent'

noemen. De namen 'Caesar' en 'Augustus' zouden vervolgens door de opvolgers worden aangenomen, waar 'caesar' zoveel zou komen te betekenen als 'toekomstige opvolger', en 'augustus' als 'het is in de *sacoché*'.

De term 'caesar' zou nog rechtstreeks blijven doorleven tot de 18e eeuw bij de Ottomanen, en andere culturen zouden de term ook gebruiken als inspiratie voor hun eigen *knockoffs* zoals 'tsaar' bij de Russen en 'Kaiser' in de Duitse gebieden. Je zou denken dat 'de verhevene' beter klinkt dan 'genocidale alleenheerser', maar een dikke duizend jaar royalty zijn het daar klaarblijkelijk niet mee eens.

“

“Ook jij, mijn zoon?” De woorden die volgen op de bekendste backstab in de geschiedenis

BEST BRUTI FOREVER

“Ook jij, mijn zoon?” De woorden die volgen op de bekendste – letterlijke – *backstab* in de geschiedenis. Voor veel mensen was het ook een teken van het hartelijke vertrouwen dat onze imperator had in zijn poulain. Dat is echter een vertekend beeld. Brutus was niet Caesars zoon, noch adoptiezoon. Hij was niet eens de favoriete 'Brutus' van Caesar. Die eer komt toe aan de minder bekende **Decimus Junius Brutus Albinus** (voor het gemak 'Decimus'), een verre neef van Bru-

tus *originalis*.

Decimus was niet alleen een van Caesars bevelhebbers in Gallië, maar ook de persoon die in zijn testament de taak had gekregen om zorg te dragen voor Caesars kinderen. Decimus was echter niet alleen de favoriete 'Brutus', maar ook de meest geniepige 'Brutus', aangezien hij een van de aanzetters was van het moordcomplot. Zelfs dát was Brutus niet.

OOK JIJ, MIJN LEZER?

Ten slotte nog een van de meest valse quotes uit de quotegeschiedenis. Caesar heeft de Latijnse zin '*tu quo que, fili mi*', namelijk zo goed als zeker niet gezegd. Wat er wel gebeurde, is niet helemaal zeker. De ene Romeinse historiograaf stelt dat hij het Griekse 'Καὶ σὺ, τέκνον' sprak, oftewel 'jij ook, kind', de andere stelt dat hij helemaal niets zei.

Hoe komen we dan aan die fenomenaal opgeblazen *misquote*? Niemand minder dan **William Shakespeare** heeft de zin de wereld in geholpen in zijn stuk 'Julius Caesar'. Naast woorden zoals '*eyeball*' en '*swagger*' heeft Shakespeare dus ook bekende quotes op zijn palmares staan. Als je nu in de rug wordt gestoken door je op-één-na-favoriete Brutus weet je nu ook hoe je niet alleen extra dramatisch, maar ook quasi-historisch correct je figuurlijke dood kan inkleden. Graag gedaan.

Hoe het kotleven uw slaappatroon kan verknoeien

'When we fall asleep, where do we go'. Het is een bekende oneliner uit een lied van Billie Eilish en spreekt tot de verbeelding. Slaap is mysterieus en soms moeilijk te vatten. Professor An Mariman is somnoloog en een expert op het vlak van slaap.

Professor **An Mariman** is psychiater en somnoloog. Ze werkt in het UZ Gent en geeft er ook les.

Wat is slaap eigenlijk?

"Er zijn twee soorten slaap: non-remslaap en remslaap. Non-remslaap bestaat uit twee opervlakkige slaapfasen en één diepe slaapfase. Tijdens diepe slaap gebeurt het fysiek herstel. Tijdens de remslaap vindt de droomactiviteit plaats, die is belangrijk voor emotieregulatie. Remslaap is nodig voor psychische verwerking. Je geheugen is aanwezig in zowel remslaap om connecties te vormen, als in de non-remslaap om het feitengeheugen aan te vullen."

Hoe belangrijk is slaap in ons leven?

"Slaap is eigenlijk een primaire behoefte. Er is ooit een experiment uitgevoerd met ratten, waarbij ze de ratten wakker maakten voor ze in slaap vielen. Na tien dagen waren ze allemaal dood, hoewel er geen somatische ziekte was opgetreden. We hebben slaap dus echt nodig. Het is belangrijk voor ons cognitief, mentaal en fysiek herstel."

Waarom worden we slaperig?

"De slaap wordt door twee belangrijke mechanismen geregeld: de homeostase en de biologische klok. De homeostase is het

mechanisme waarbij je slaapdruk opbouwt doorheen de dag, onder andere aan de hand van de vrijstelling van adenosine. De opbouw van de slaapdruk geeft ons een slaperig gevoel. Bij een

“

“Slaap is eigenlijk een primaire behoefte”

goed opgebouwde slaapbehoefte, waarvoor we ongeveer 16 uur nodig hebben, is de kans op een goede slaapkwaliteit en kwantiteit het hoogst. Tijdens de slaap bouwt de slaapbehoefte exponentieel af, wat betekent dat we gemiddeld

acht uur slaap nodig hebben. Dutten en lang uitslapen verminderen je slaapdruk, waardoor je minder goed in slaap zal vallen of je slaapkwaliteit minder goed zal zijn. Daarnaast heb je ook je biologische klok. Om in de maatschappij te functioneren moeten we die klok op 24 uur zetten, licht en donker helpen ons daarmee. Als je tot laat op je computer kijkt, dan lijkt het in je hersenen alsof er daglicht is en staat de melatonineproductie uit waardoor je later in slaap valt."

Toch verschillen mensen vaak in hun slaapgewoontes, hoe kan dat?

"Slaap is deels het resultaat van conditionering en deels genetisch bepaald. Genetisch gezien bepa-

len je klokken of je een ochtend-, dag- of avondtype bent. Je kan natuurlijk ook iets daartussen zijn. Aan je chronotype kan je eigenlijk niet veel veranderen.”

“We zien daarnaast dat de melanineproductie wel later op gang komt tijdens de puberteit. Je wil dan iets later naar bed gaan. Hoe ouder we worden, hoe vroeger we willen gaan slapen. En dan is er ook nog conditionering. Als je bijvoorbeeld veel stress hebt tijdens de examens en slechter slaapt,

“

“Remslaap vinden we enkel terug in vogels en zoogdieren. Alleen zij dromen dus.”

dan kan je jezelf conditioneren. Dan wordt je bed een trigger om moeilijker te slapen. Je autonome zenuwstelsel schiet in gang en dat maakt je alerter voor je naar bed moet gaan.”

Hoe ontstaan slaapstoornissen?

“Dat kan aan allerlei factoren liggen. Insomnie (ook wel slapeloosheid, *red.*) ontstaat vaak omdat mensen in een vicieuze cirkel terechtkomen. Neem nu het voorbeeld van studenten. Die slapen slecht omdat ze bijvoorbeeld stress hebben voor een examen. Ze liggen te draaien en te keren met hun gedachten. ‘Als ik niet kan slapen, ga ik de dingen niet meer onthouden, dan ik ga mijn examen niet goed maken dus ga ik gebuisd zijn, dan kan ik geen

studentenjob meer doen’, en zo gaan ze in verkeerde cognities vast komen te zitten en vaak ook slechte slaapgewoontes krijgen. Als mensen langdurig slecht slapen door die verkeerde cognities en gedragingen, ontstaat er ook lichamelijke spanning die aanleiding geeft tot nog meer bezorgdheid en stress. Wat op zijn beurt nog meer aanleiding geeft tot slechter gaan slapen.”

Welke slaapstoornissen bestaan er?

“Er zijn meer dan zeventig slaapstoornissen. Er zijn zes grote categorieën: insomnie, slaapgerelateerde ademhalingsstoornissen, hypersomnolentie van centrale oorsprong zoals narcolepsie, circadiaans-ritme-stoornissen, parasomnia zoals slaapwandelen en slaapgebonden bewegingsstoornissen, bijvoorbeeld rustelozebenenproblematiek. Bij studenten zien we vaak het late-slaapfasesyndroom, een circadiaans-ritme-stoornis. Als je thuis woont, heb je vaak een vaste struc-

tuur. Wanneer sommige studenten op kot komen, valt die structuur weg. Ze gaan later slapen en staan pas rond de middag op. Als ze in het werkveld komen, moeten ze weer meedraaien in een vaste structuur en dat is vaak moeilijk omdat hun biologische klok ondertussen wat verzet is.”

Mensen hebben slaap dus broodnodig, maar ook dieren doen al eens graag een dutje. Professor Mariman duidt enkele verschillen tussen slaap bij mensen en dieren

“Non-remslaap is universeel voor alle diersoorten, remslaap vinden we enkel terug in vogels en zoogdieren. Alleen zij dromen dus. Er is ook een groot verschil tussen de slaapduur bij dieren. Koala's hebben tussen de achttien en tweentwintig uur slaap nodig, zij slapen en eten alleen maar. Olifanten slapen daarentegen maar vier uur. Apen dromen ondanks hun gelijkenissen met ons een stuk minder, zodat ze niet uit de bomen vallen.”

In Mensentaal:

EEN DEELTJESVERSNELLER, HOE WERKT DAT?

???

DOOR DRIES BLONTROCK

Een deeltjesversneller. Dat er in Zwitserland een staat, weet je wellicht. Hoe het precies werkt en waarvoor het dient, is lang niet zo bekend. Wat kan je tenslotte aanvangen met een holle ring die meer dan dubbel zo groot is als de Gentse binnenring?

De boeiendste zaken in de fysica zijn meestal ofwel gigantisch groot, ofwel gigantisch klein. De meeste mensen begrijpen hoe de wetenschappers de eerste categorie bestuderen. Planeten, sterren en hele melkwegstelsels kunnen ze door de lens van telescopen bekijken, die als een soort enorme verrekijkers in de ruimte hangen. Maar hoe ontleiden wetenschappers de allerkleinste elementen waaruit alles op aarde is opgebouwd? Een microscoop helpt je maar zover, en op een bepaald moment moet je met zwaar geschut komen aanzetten: de deeltjesversneller.

RIJSTKORREL

Een deeltjesversneller doet wat hij belooft. Het is een instrument dat deeltjes versnelt. De deeltjes in kwestie bevinden zich op het subatomaire niveau, en zijn dus kleiner dan atomen. Dat zijn die dingen die netjes opgelijst staan in de tabel van **Mendelejev**, en bestaan uit een kern waar elektronen rondzweven. In de kern vind je neutronen en protonen terug. Die laatste twee bestaan op hun beurt uit quarks, die samenklitten tot hadronen. Quarks zijn de kleinste fysische deeltjes die wetenschappers al hebben kunnen waarnemen. Hoe klein precies? "Mocht een atoom even groot zijn als de aarde, dan is het vinden van een quark in een atoom even moeilijk als iets vinden in het volume van de aarde dat kleiner is dan een rijstkorrel", zo legde

professor **Jorgen D'hondt** het uit in zijn optreden bij de Universiteit van Vlaanderen.

Om die kleine deeltjes te bestuderen, moeten wetenschappers ze eerst kunnen zien. Met microscopen lukt het niet, dus moeten ze creatief zijn. Dat is waar de 'versneller' in het spel komt. De bekendste versie ervan is wellicht de Large Hadron Collider (LHC) van de Europese onderzoeksorganisatie CERN. Er bestaan versnellers in alle maten en gewichten, maar in dit artikel beperken we ons tot de iconische LHC. Het is de grootste

ronddraaien. Daar is een paar miljoen volt voor nodig. Een gewoon stopcontact moet het doen met 230 volt. Om zo een snel deeltje cirkels te laten draaien, is ook een reusachtige magnetische kracht nodig. Via supergeleidende magneten die onder 11.800 ampère staan, creëren wetenschappers in het CERN een magnetisch veld dat de deeltjes op koers houdt. Een stopcontact staat dan weer onder 16 ampère. Die supergeleiders werken alleen behoorlijk aan een temperatuur van ongeveer 271 graden Celsius onder nul. Alleen dan valt de weerstand tegen elektriciteit weg. Met weerstand brandt een kabel die onder zoveel stroom staat gewoonweg op.

“

Met weerstand brandt een kabel die onder 11.800 ampère staat gewoonweg op

deeltjesversneller ter wereld. De ringvormige tunnel heeft een omtrek van 26,7 kilometer. Ter vergelijking: de Gentse kleine ring R40 is 11,5 kilometer lang. De Zwitserse joekel bevindt zich bovendien op ongeveer honderd meter diepte.

HIGSSBOWADDE?

Via een netwerk van andere, kleinere ringen komen deeltjes in de LHC terecht. Die deeltjes, doorgaans protonen of elektronen, krijgen dan bij elke ronde in de ring meer elektrische spanning mee, waardoor ze steeds sneller gaan

Als de deeltjes voldoende snelheid hebben, laten de onderzoekers hen tegen elkaar botsen. Die botsing vindt plaats in een detector, die alle rondvliegende brokstukken registreert. Die brokstukken zijn dan quarks, leptonen en bosonen. Zo puzzelen wetenschappers stap voor stap bijeen hoe de kleinste deeltjes in het universum functioneren. Een belangrijke stap daarin kwam er in 2012, toen in de LHC het higgsboson gevonden werd. Dat deeltje was nodig om het standaardmodel van de deeltjesfysica te laten kloppen. Het higgsboson geeft alle andere deeltjes massa, waardoor ze niet gewichtloos aan lichtsnelheid door het universum bewegen.

Cafeïne: vriend of vijand?

DOOR LARA MERLEVEDE & ZITA-LUNA DE SMAELE

BEELD DOOR PAUL DIALLO

Een beetje moe? Drink Nalu! Menig student heeft waarschijnlijk al eens een energiedrankje of een grote tas koffie gedronken om de zware bloknachten te overleven. Maar wat voor effect heeft al die cafeïne nu eigenlijk op je lichaam?

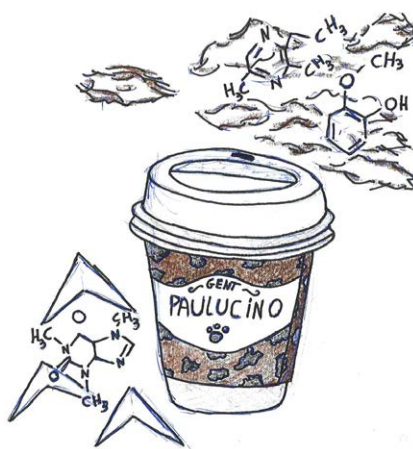
WAT IS CAFEÏNE?

Cafeïne is een natuurlijke stof die stimulerend werkt op het centrale zenuwstelsel. Het zit in de bladeren en bessen van de koffieplant, de theeplant en de cacao plant. Die planten zijn niet verwant, dus cafeïne is maar liefst drie keer apart ontstaan. Cafeïne wordt verwerkt in energiedrankjes, frisdrank, chocolade, bepaalde soorten (sport) supplementen en snoep. Zo komen wij er meestal mee in aanraking.

De grote aantrekkingskracht van de stof zit hem in de oppeppende werking, maar ook de smaak en de geur van een kopje koffie maken het een vaste klant aan ontbijttafels, in vergaderzalen en in studieruimtes. Ze hebben niet te maken met cafeïne, maar komen van stoffen als furfurythiol en guaiacol.

BESTE STUDIEMAATJE...

Voor planten heeft cafeïne een overduidelijk voordeel. Het stuifmeel van de planten is verslavend voor insecten. Hierdoor worden die planten vaker bestoven. Wanneer een koffieplant sterft en composteert, komt er ook cafeïne in de bodem terecht. Die aarde is dan als het ware vergiftigd waardoor andere planten er minder makkelijk kunnen groeien en dus plaatsmaken voor cafeïnebevattende planten.

Voor de mens heeft de stof ook voordelen. Koffie en thee drinken heeft naast de werking als stimulerende stof ook een groot cultureel belang. Kort nadat je iets met cafeïne gegeten of gedronken hebt, heeft je lichaam de cafeïne al opgenomen. Aangezien cafeïne je zenuwstelsel stimuleert, heeft het

“

**Cafeïne geeft je dus
geen energie, maar laat
je minder vermoeid
voelen**

een invloed op wat je voelt, doet en denkt. Een kleine hoeveelheid cafeïne kan een positief effect hebben op je concentratie en prestaties. Het activeert namelijk bepaalde gebieden in de hersenen waardoor het je aandacht, alertheid

en motivatie verhoogt. Bovendien blokkeert cafeïne in de hersenen de receptoren voor adenosine, een neurotransmitter die je slaperig kan maken. Cafeïne geeft je dus geen energie, maar laat je minder vermoeid voelen. Het verhindert namelijk de vrijgave van slaaphormonen. Daardoor verbeteren je prestaties en uithoudingsvermogen tijdens het sporten. Let wel, niet iedereen zal dezelfde effecten voelen.

...OF GROOTSTE VIJAND?

Een kleine hoeveelheid cafeïne kan dus positieve effecten hebben op het lichaam. Maar te veel cafeïne kan bepaalde symptomen tot gevolg hebben, zoals rusteloosheid, angstgevoelens, slaapproblemen, prikkelbaarheid en hartkloppingen. Bij overmatig gebruik kan cafeïne zelfs verslavend worden, wat ontwenningsverschijnselen zoals hoofdpijn, vermoeidheid en trillen de handen met zich meebrengt.

Er wordt ook wel eens gezegd dat cafeïne ervoor zorgt dat je sneller uitdroogt. Niets is minder waar. Cafeïne stimuleert de nieren, waardoor het vocht je lichaam enkel sneller verlaat. Je verliest dus niet meer vocht wanneer je bijvoorbeeld koffie drinkt, dan je doet bij andere dranken.

GETEST & GOEDGEKEURD:

SLAAP, STUDENTJE, SLAAP

Na een dutje volgt bijna altijd één van de volgende gemoedstoestanden. Of je voelt je de koning te rijk, of je voelt je als een krokante trol die net kwijlend gedesoriënteerd wakker is geworden in een grot, onwetend in welk jaartal we nu ook alweer zijn.

PLAN VS. UITVOERING

Spoiler alert: mijn experiment heeft ongeveer 220 minuten te lang geduurd ...

Het plan was simpel, de uitvoering iets minder. Een klein dutje om te kijken of je productiviteit nadien de hoogte in schiet. Een perfecte powernap mag volgens het internet en wetenschappers tien tot twintig minuten duren. Na een kort dutje zou je tot wel twee uur nadien alerter zijn en dus efficiënter kunnen werken. Tijdens die twintig minuten blijf je ook in een lichte slaap waardoor je makkelijker weer wakker wordt. Wanneer je langer zou slapen kom je in je remslaap, ook wel droomslaap, terecht en is het veel moeilijker om op te staan. En *let me tell you*, er is geen twijfel over mogelijk dat ik al in die fase was geraakt. Ik droomde dat ik op een zwemplankje door een kerk vloog om een hostie te nemen, maar steeds de fles wijn – ja, een fles – op het altaar omstootte en een verschrikkelijke lachbui kreeg. Uiteindelijk vloog ik naar buiten en zat ik in een bakfiets mijn huiswerk te maken.

SNOOZE X 5

Ik had oprecht goede bedoelingen. Mijn alarm stond effectief ingesteld op 20 minuten, maar aangezien ik beschik over zelfkennis had ik al een tweede alarm op 90 minuten gezet. Blijkbaar was mijn zelfkennis

ontoereikend want ik heb niet één, niet twee, niet drie, niet vier, maar vijf keer *gesnoozed* en dan heeft slaperige ik blijkbaar beslist om mijn alarm gewoon uit te zetten.

“

Zelfs na een tas koffie zit mijn lichaam nog in een vage staat tussen leven en dood

Vier uur na het begin van mijn dutje (lees: winterslaap; eigenlijk heb ik gewoon twee volwaardige nachtrusten achter de rug) zag ik de tijd op mijn gsm en dacht ik heel even dat het universum een mopje maakte. Het was ineens avond. De bedoeling van dit experiment was om te testen of ik productiever zou zijn na een dutje, maar nu had ik

helemaal geen tijd meer voor die drie artikels, een recensie en een pitch die eigenlijk gisteren al geschreven moesten zijn.

Voel ik me beter uitgerust? Nee. Ik voel me nog minder mens dan anders. Zelfs na een tas koffie zit mijn lichaam nog in een vage staat tussen leven en dood.

De concentratie is ver te zoeken. Op de een of andere manier ben ik er wel in geslaagd om dit artikel te schrijven, hoewel ik een halfuur geleden nog wakker werd in een plasje kwijl naast mijn dinoknuffel **Edouard**. Ik was wel veel actiever naarmate de avond vorderde. Ik kreeg na het avondeten een gigantische energieboost en heb zelfs even overwogen om te gaan sporten (ik heb het niet gedaan hoor, enkel erover nagedacht).

CONCLUSIE

Het experiment liep niet echt vlotjes en ik heb eigenlijk heel mijn namiddag verspild aan liggen *schimmelen* in mijn bed. Misschien dat een korte powernap wél efficiënt is, maar ik was duidelijk te uitgeput en moe om wat karakter te tonen wanneer mijn alarm af ging. Alles voor de wetenschap, dus lieve hoofdredacteuren, als ik het experiment nog eens moet herhalen, kruip ik met enorm veel plezier weer onder de lakens.

Sterren met wallen: is minder slapen de weg naar succes?

DOOR ZITA-LUNA DE SMAELE // BEELD DOOR JASPER MOUTON

Of het nu beroemdheden, historische figuren of mensen met een internetverbinding en sterallures zijn. De sleutel tot hun succes zit hem in de details en hun bijzondere slaapgewoontes zijn stof tot nadenken.

Tijdens de blok hoor je het mischien wel van je vrienden, nadat de faculteitsbib sluit, gaan we nog even naar de Thermanal. Die sluit pas om een uur 's nachts en andere blokspots vegen je al buiten tegen het onredelijke tien uur. Hoe moet een hardwerkende student ooit klaar geraken voor het examen? Slaap inleveren lijkt een stap om net dat ietsje meer kans te hebben op een 10/20. Studenten zijn zeker niet de enigen die een tekort aan slaap en een teveel aan cafeïne linken aan productiviteit, ze halen de mosterd waarschijnlijk bij een waslijst aan publieke figuren die acht uur aan onafgebroken slaap net iets te veel van het goede vinden.

DÉ ACHT UUR ONAFGEBROKEN SLAAP

De allom bekende acht uur slaap heeft geen historische basis. In de middeleeuwen was de gewoonte om een bifase slaap te houden. Daarbij had je een eerste en tweede slaap. De slaap werd dan onderbroken door een moment waar gezinnen een uurtje met elkaar doorbrengen. Geen groot verschil met het ideale slaappatroon van de 21e eeuw dus. De reden dat wij geen 'slaappauze' meer houden in het midden van de nacht, moeten we gaan zoeken in de industriële revolutie. Speciale gevalletjes hebben natuurlijk altijd bestaan.

RENAISSANCEDUTJES

Om **Leonardo da Vinci** te heten, moet je een heleboel talenten hebben. De tijd vinden om 's werelds

“

Een hedendaags voorbeeld komt van ieders favoriete toupetmodel en niemands favoriete 'Home Alone'-personage, Donald Trump

bekendste homo universalis te zijn bleek niet moeilijk, hij sliep maar

twee uur verspreid over een volledige dag. Dat is de 'Uberman-methode': iedere drie uur wakker wordt opgevolgd door een dutje van twintig minuten. Jammer genoeg slaagde Leo er nooit in de mens te laten vliegen met zijn ornithopter, maar met dit slaapschema had hij Red Bull zeker binnen als sponsor.

GOED BEDRIJFS- OF STAATS-MANAGEMENT?

Een hedendaags voorbeeld komt van ieders favoriete toupetmodel en niemands favoriete 'Home Alone'-personage, **Donald Trump**. Hij is naar eigen zeggen volledig functioneel na een anderhalf à vier uur slaap per nacht en spendeert de rest van zijn tijd aan zijn eigen naam opzoeken in de krant. In hetzelfde genre is **Elon Musk**, het boegbeeld van de *hustle* cultuur en afwezige vaders, een man van veel woorden en weinig slaap. Zijn posities bij Tesla, SpaceX en Starlink jongleren gaat gepaard met een royale zes uur slaap. Een werkweek van honderdtwintig uur laat hem niet veel tijd voor andere activiteiten. Tijd met het gezin is er op zaterdag, wanneer hij zijn mails beantwoordt en met een half oor naar zijn elf kinderen luistert. Als je zoveel geld hebt, is dat natuurlijk geen kinderverwaarlozing, en wat voor interessants hebben die veredelde spermakwakjes nu écht te zeggen. Vermoedelijk zal de communicatie vloten wanneer ze der-

ten worden en zich op Twitter/X kunnen registreren.

De meeste bijzondere slaapgewoonten lijken van voormalig Amerikaanse presidenten te komen. Barack Obama zou tijdens

“

Jared Leto is een geval apart, hij slaapt niet per se heel kort of lang, maar wel in een doodskist

zijn ambt slechts vijf uur per nacht slapen, net als Bill Clinton – de functionele slapeloze – en Lyndon B. Johnson. Samen zetten ze de trend voor de ‘Night Owl Presidency’. Als leider van de vrije wereld wordt natuurlijk veel van je verwacht. Toch werd de vraag al gesteld of de gevreesde nucleaire knop in veilige handen is bij ‘slaapgebrekkigen’. Leven op amper zes uur slaap is mogelijk, maar een langdurig slaapttekort zou je hersencapaciteit verlagen tot tachtig procent.

ALL I WANT FOR CHRISTMAS IS... EEN LUCHTBEVOCHTIGER

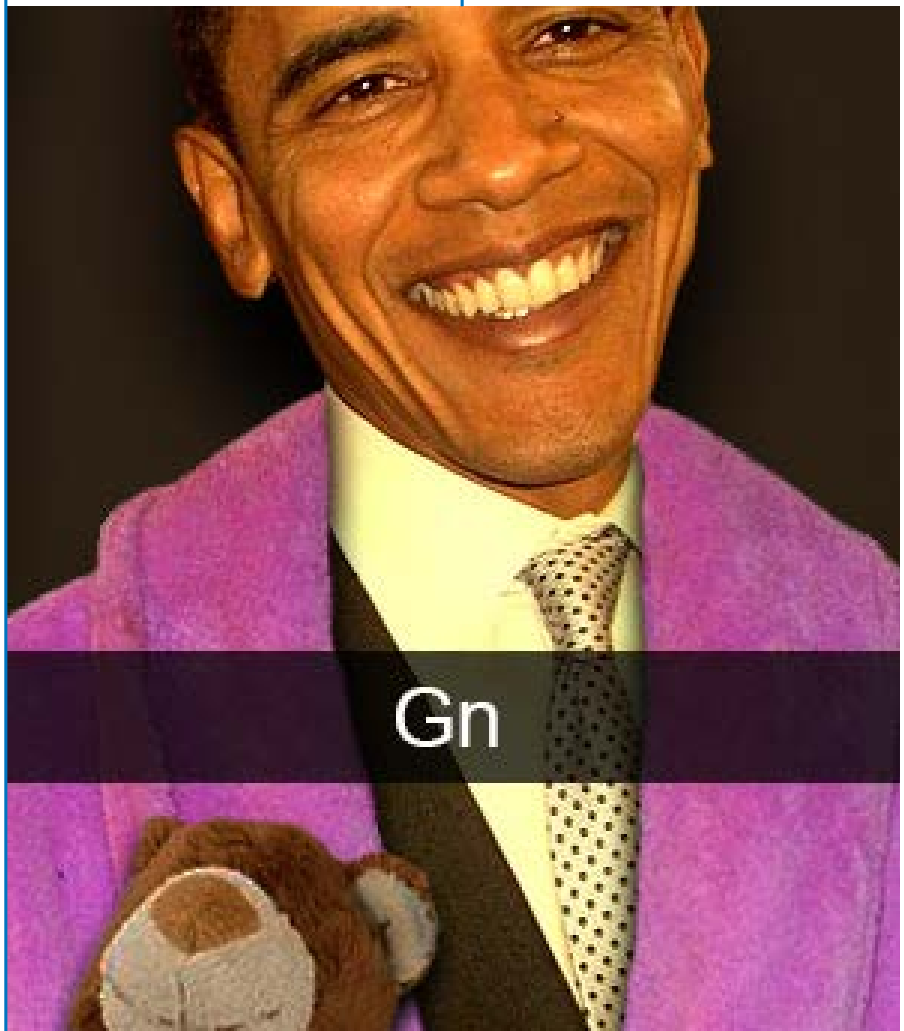
Mariah Carey is dan weer de complete tegenpool van haar ‘faamgenoten’. Zij heeft genoeg met ongeveer vijftien uur in dromenland, een winterslaap om u tegen te zeggen. Daarnaast staan in haar slaapkamer ongeveer twintig luchtbevochtigers die droge lucht voorkomen en de keel smeren. Mariah zorgt op die manier voor haar stem, wat een toewijding. De schimmelbestrijdingsdiensten van Hollywood zullen alleszins niet

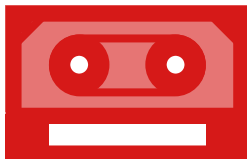
zonder werk zitten. Jared Leto is een geval apart, hij slaapt niet per se heel kort of lang, maar wel in een doodskist. Waarom? Wat drijft hem? Verschillende van zijn collega's bevestigden zelfs al dat het ding meegaat op tour. Bijzonder, en niet voor de claustrofoben onder ons. Desalniettemin een knus pitplekje.

NACHTJE DOOR BLOKKEN

Wil dat nu zeggen dat ook jij minder lang moet slapen om succesvol te zijn? Helemaal niet. De paar voorbeelden van spartaanse slaapschema's die je productiever zouden maken, zijn waarschijnlijk een geval van survivorship bias (voor een analyse enkel de overlevers in reke-

ning brengen, waardoor je gegevens niet representatief zijn). Niet iedereen kan zomaar overleven met significant minder slaap en verschillende studies raden het ten sterkste af. Wanneer de slaap in je ogen zit en je nog twee hoofdstukjes erdoor moet jagen, kan je beter gaan slapen. Je lichamelijk welzijn opofferen is het gewoonweg niet waard. De kans is groot dat een goede nachtrust je meer oplevert dan een nachtje doordoën. Kruip maar onder de wol en zweef weg naar dromenland.

DE BESTE PLAYLIST VOOR DE HERFST: DEPRESSIE MET EEN VLEUGJE SPRINGEN IN PLASSEN

Trek een trui aan en zoek je leren schoenen, want de herfst is terug. **Spooky season** schiet uit de startblokken in al zijn glorie, en we blijven met veel plezier een avond binnen. Hier is de perfecte afspeellijst voor een natte oktoberavond.

De herfst is in het land, en dat betekent een prachtig kleurrijk bladerdek, eindelijk die mooie wollen trui weer kunnen aantrekken en kopjes warme chocolademelk onder het ritmische getokkel van een oktoberbui. Maar de herfst is evengoed met een drijfnatte jeansbroek aankomen in de les, het teleurstellende voorspel voor de feestdagen en een deprimerende grauwe versie van de lente.

REGINA SPEKTOR - SAMSON

Er bestaan in de Engelse taal weinig frasen die dieper snijden dan de "You are my sweetest downfall", waarmee **Regina Spektor** 'Samson' bijna fluisterend opent. In de drie minuten die erop volgen, vertelt ze een met verdriet doordrenkte versie van het klassieke verhaal over de bijbelse held **Samson** die door zijn geliefde **Delila** verraden wordt. Ze snijdt zijn haren en zo ook Samsons buitengewone kracht af. Er bestaan verschillende theorieën over de verteller in het nummer. Op het eerste gezicht lijkt Delila zelf het woord te krijgen, en krijgen we zo een vrouwelijk perspectief

dat in de Bijbel ontbreekt. Of is hier een derde wiel aan de relationele wagen aan het woord? "The Bible didn't mention us", lijkt in die richting te wijzen. In de meest eigentijdse interpretatie is 'Samson' een kankerpatiënt, wiens geliefde hem zijn haren en kracht ziet verliezen. Gelijk wie de verteller is, Spektor maakt er een hartverscheurend nummer van dat geen nekhaar of traanklier onberoerd laat.

THE COMMUNARDS - DON'T LEAVE ME THIS WAY

Voor de welgemeendste 'baby'-uitroep uit de muziekgeschiedenis moet je bij deze britpopklassieker zijn. Nooit was er een nummer dat beter het gevoel verwoordde van met gelaarsde voeten van de ene in de andere plas te springen terwijl je oranje bladeren als plussize confettisnippers door de stralen van de namiddagzon laat dwarrelen. 'Don't leave me this way' is lachend tegen de wind in naar huis rennen om een septemberbui te vlug af te zijn en halverwege beseffen dat de wolken sneller zweven dan jij kan lopen, om je vervolgens over te geven aan de druppels.

RHEINGOLD - FLUSS

Een nummer als een gloeiend hete kachel die op ontploffen staat. Zover komt het evenwel nooit. Rheingold zijn Duitsers, ze hebben alles onder controle, of wat dacht u. 'Fluss' is een ode aan de rivier. Soms moet je het niet moeilijker maken dan het is: rivieren zijn cool en *überregional*. Het lied stroomt met een gestaag tempo door nostalgische herinneringen aan een tijd toen rivieren nog de levensaders van de gemeenschap waren. Knetterende houtblokken geïnfuseerd met een vleugje melancholie.

LUISTER NU!

In het aanbod van Film Fest Gent 2023 zitten heel wat pareltjes. 'Fallen Leaves' is een ruwe diamant.

De film is geschreven en geregisseerd door de Finse **Aki Kaurismäki**. Zijn bekendste werken vallen onder het genre comedy-drama, 'Fallen Leaves' (2023) is daarin niet anders. Ook dit werk past volledig in zijn stijl. Simpel in beeld gebracht, eenvoudig opgezet en ondanks de tragische elementen toch een vrij positieve afloop. Daarnaast verwerkt Kaurismäki ook in deze film actuele thema's die hij politiek relevant vindt. Hier is dat de Russisch-Oekraïense oorlog, waarvan

haar tweede job verliest, leren ze elkaar kennen. Bij de tweede date loopt het echter al mis wanneer ze ondervindt dat Holappa kampt met een alcoholprobleem en daar ook niet bepaald aangenaamer door wordt. Na enkele omwentelingen besluit Holappa zijn leven te beteren. Zeggegd voor haar, maar misschien eerder omdat hij zich gerealiseerd heeft dat hij door zijn alcoholprobleem steeds jobs verliest, waardoor hij nooit aan een vast inkomen raakt. Tot een derde date komt het helaas niet meer, Holappa wordt door een trein aangereden en belandt in het ziekenhuis. Gelukkig raakt hij uiteindelijk uit zijn coma en samen wandelen ze de film uit. Eind goed, al goed.

Het eerste dat opvalt aan de film is de *deadpan*-stijl. De acteerprestaties voelen daarvoor wat stoïcijns aan, maar zonder daarvoor het verhaal te ondergraven. De film wordt vaak geïnterpreteerd als een verhaal

over hoe moeilijk het is om op latere leeftijd een romantische relatie te zoeken. Ieder individu heeft dan natuurlijk al heel wat baggage. Romantisch is de film toch niet echt te noemen. Het lijkt meer te gaan over hoe mensen kampen met een bepaald gevoel van eenzaamheid, een leegte die de hoofdpersonages graag opgevuld willen zien. Daarvoor moeten individuele problemen soms eerst aangepakt te worden, los van het feit of de potentiële partner daar wel de grootste motivator voor is.

Het eerste dat opvalt bij het zien van de film is de *deadpan*-stijl

de berichtgeving in enkele scènes via de radio overgemaakt wordt. In Cannes werd de film genomineerd voor de Palme d'Or en won hij de juryprijs. Daarnaast won 'Fallen Leaves' ook de FIPRESCI Grand Prix.

Het verhaal speelt zich af tijdens een periode van economische crisis, hierdoor werken de meeste personages in precare jobs. Zo maken we kennis met **Ansa (Alma Pöysti)** die in een supermarkt werkt, maar ook al snel weer ontslagen wordt omdat ze voedsel steelt waarvan de datum net overschreden is. Het tweede hoofdpersonage is de alcoholieker **Holappa (Jussi Vatanen)** die we wat later eveneens zijn baan zien verliezen. Wanneer Ansa ook

“Het onderscheid tussen serieuze literatuur en popcultuur voelt heel artificieel”

INTERVIEW MET **DOMINIQUE DE GROEN**

DOOR **ANAÏS VANASSCHE & PAUL DIALLO**
BEELD DOOR **LIEKE ZUIDERWIJK**

Dominique De Groen schrijft over de manier waarop jonge meisjes gezien worden in de samenleving, globalisering en klimaatbeleid. Ondanks de thematiek hebben de teksten van de Gentse dichteres en beeldende kunstenaar iets lichts en fantasierijks. Ze werkt nu aan haar eerste roman ‘Corpus Britney’.

Welke boodschap wil je brengen met je werk?

“Het gebeurt soms dat mensen er dingen uithalen die ik er zelf niet per se heb ingestoken, of die ik niet zelf echt op dat moment doorhad. Maar dat vind ik net heel interessant, als mensen er ook hun eigen interpretatie van hebben. Ik heb het gevoel dat als ik een boek de wereld in stuur, ik ook geen controle meer heb over hoe mensen het gaan lezen, wat ze eruit halen, wat ze eraan hebben. Ik vind het super interessant als mensen er ook gewoon hun eigen ding van maken.”

In je werk zitten heel wat verwijzingen naar popcultuur, zit daar een bepaald idee achter?

“Ja, ik denk dat dat voor mij vrij natuurlijk aanvoelt om ook popcultuur en internetcultuur daarin te verwerken. Mensen van mijn generatie en van jullie generatie zijn daar ook mee opgegroeid. Dus voor mij voelt het ook bijna heel artificieel aan om dan onderscheid te gaan maken tussen hoge kunst en serieuze literatuur enerzijds en popcultuur en internetcultuur anderzijds, en te doen alsof dat volledig losstaat van elkaar. Want in mijn beleving is dat helemaal niet zo. Vaak staat gewoon mijn browser open wanneer ik poëzie schrijven ben ik misschien in één

“Verder vind ik het wel altijd heel fijn als ik van mensen te horen krijg dat mijn werk hen heeft doen lachen. Humor is heel belangrijk in mijn werk. Het is wel vrij politiek, maar het is niet dat ik moraalridder wil spelen. Als het mensen met andere ogen kan doen kijken naar zaken die heel vanzelfsprekend lijken, vind ik dat al veel waard.”

tabblad een artikel aan het lezen over literatuur, maar in een ander tabblad ben ik gewoon naar popmuziek aan het luisteren of naar memes aan het kijken.”

“

“Zelf probeer ik dit in mijn schrijfwerk te vertalen met wat ruimte voor lichtpuntjes en plezier”

“Er zijn ook meer en meer jonge dichters die dat beginnen te doen. Een interessant voorbeeld is het werk van **Maxime Garcia Diaz**. Zij is een jonge Nederlandse dichter en in haar werk gaat het ook superveel over popcultuur, internetcultuur, al die dingen. Dus ik heb wel de indruk dat het onderscheid meer en meer begint weg te vallen.”

Hoe verloopt jouw schrijfproces?

“Tot nu toe is dat bij elke bundel een beetje anders verlopen. Bij mijn eerste bundel, ‘Shopgirl’, heb ik dat heel systematisch en methodisch aangepakt. Dan heb ik echt eerst research gedaan, en dan heb ik echt een structuur uitgepland. Maar in mijn laatste bundel, ‘Slangen’,

zag dat proces er helemaal anders uit. Toen was ik eigenlijk zelfs niet echt van plan om een bundel te schrijven. Die gedichten zijn spontaan uit notities beginnen voort te komen. En bijna voor ik het zelf door had, was er plots een bundel.”

Je bent bezig aan je eerste roman, ‘Corpus Britney’. Kun je daar iets meer over vertellen?

“Het is een heel groot werk, ik ben er al een aantal jaar mee bezig. Ik hoop tegen het einde van dit jaar een eerste versie af te hebben. In het boek volg je een paranormaal begaafde detective die op zoek gaat naar een vermist meisje. Ze lijkt als twee druppels water op een jonge **Britney Spears**. Maar ze blijkt een actrice te zijn die rollen krijgt in B-horrorfilms. Het is deels een kritiek op de duistere kant van Hollywood.”

“De detective in kwestie kan op een bepaald moment door de tijd reizen naar momenten zoals de heksenverbranding en de kolonisatie. *Witchcraft* komt dus zeker veel aan bod en was toen ook een vorm van vrouwelijk verzet. Tijdens de periode waarin Californië gekoloniseerd werd, zie je hoe het kapitalisme zich ontplooit en de bouwstenen van de huidige maatschappij stilaan vorm krijgen.”

Je schrijft dus vooral over maatschappelijke thema's, waaronder kapitalisme. Wat zijn volgens jou de grootste pijnpunten in het huidige kapitalistische systeem?

“Het grootste probleem is dat

we de aarde zien als een bron om waarde uit te persen, terwijl die visie nefast is, zowel voor de staat van onze planeet als voor de fysieke staat van de mensen. Hierbij denk ik dan aan mensen die in sweatshops werken, maar ook aan andere beroepen. Dat vertaalt zich dan in burn-outs en dergelijke. Elk levend wezen heeft een inherente waarde die losstaat van het zuiver economische, maar de simplificatie van alles naar geld te vertalen leidt tot het kernprobleem van het kapitalistisch stelsel. Dit zorgt voor een variatie aan ecologische en mentale problemen natuurlijk.”

“Mijn vooruitzichten voor de verdere evolutie hiervan schommelen tussen overweldigend en pessimistisch, maar zijn toch ook wel hoopvol. Dat evenwicht is niet altijd makkelijk. Als individu is het gevoel van machteloosheid tegenover de grote systemen bijna onvermijdelijk.

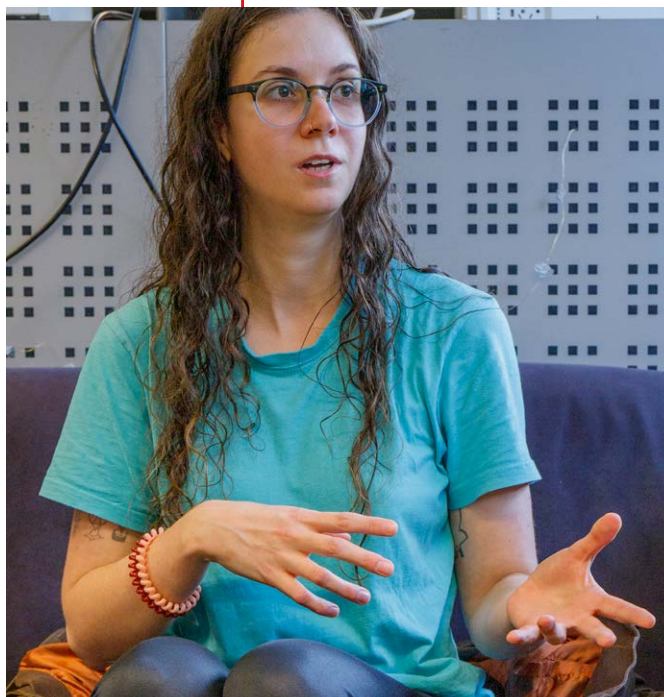
Tegelijkertijd geloof ik oprecht dat een betere wereld mogelijk is door aan herverdeling en waardeverschuiving te doen. Dat betekent dan minder focus op het consumptiegedeelte, maar de focus van wat we belangrijk vinden verleg-

gen naar gemeenschap, kunst, cultuur en natuur. Zelf probeer ik dat in mijn schrijfwerk te vertalen met wat ruimte voor lichtpuntjes en plezier, het is natuurlijk niet de bedoeling dat mensen na het lezen totaal ontmoedigd en depressief worden.”

Wat is je lievelingsboek?

“Mijn favoriet is ‘Gravity’s Rainbow’ van **Thomas Pynchon**. Het is eigenlijk hoe ik idealiter zelf zou schrijven. De eerste keer dat ik het boek las, wist ik niet wat me overkwam. Het springt van het ene naar het andere onderwerp en je leest uit veel verschillende perspectieven. De woordspelingen kunnen meerdere pagina’s innemen omdat ze zo mooi ineenzitten.”

“Dansen, saboteren, vijandig hotlinken om me mijn vlees, organen terug te geven versteende slangen te verpulveren”

DOOR JASPER MOUTON

In dit verhaal rijden opgehitste en verveelde Italianen ons na een ontmoeting via Tinder rond op hun eiland. Sommige delen heb ik zelf meegemaakt, anderen zijn mij achteraf verteld. Stuk voor stuk zijn ze het vertellen waard.

Eerst en vooral moet duidelijk zijn dat de hoofdrolspeler van dit verhaal anoniem wil blijven. Hij zal **Lukas** genoemd worden.

Het verhaal begon toen Lukas me aan het einde van een dronken avond in een Italiaans vakantiehuis het volgende vertelde: "Mijn tinderdate staat met haar vrienden voor de deur!" Uit nieuwsgierigheid wandelde ik mee naar de rode Fiat omringd door een viertal Italianen rond de twintig. Wij stelden ons voor en zij overlegden druk in het Italiaans. Lukas en ik verstonden één enkel woord: *giro*. We zouden een rondleiding krijgen van de locals. Dus vertrokken we op tour, zonder gordels, die zijn toch niet wettelijk verplicht, en met het beruchte Italiaanse rijgedrag in het achterhoofd.

Er werd aan riskante snelheden door de smalle bochtige wegen geoefend met open ramen. Er werd luidkeels meegezongen met Italiaanse klassiekers zoals 'sarà perché ti amo' en 'l'Italiano'. Hedendaagse hits waren amper te bekennen. De vreemdste keuze kwam echter later op de avond, toen het Italiaanse volkslied onder absolute stilte van de passagiers werd afgespeeld. De muziek werd ook op willekeurige momenten stilgelegd, blijkbaar omdat we langs een politiekantoor reden.

Het vreemde was echter niet de muziekkeuze, maar de constante

“

Soms leken de vrienden van de date eerder pooiers

seksuele avances die in de plaats van de Tinderdate gemaakt werden. Allerhande vulgariteiten passeerden de revue: *"she ride the horse"*, *"now you two go into the*

castle to make love" en *"she like to do it like a sheep"*, wat Italiaans voor *doggystyle* blijkt te zijn. Soms leken de vrienden van de date eerder pooiers.

Toen we vroegen waarom de date telkens het slachtoffer was van wel vaak verregaande grappen, vertelden ze ons dat het leuk was om haar kwaad te zien. Ik moet wel toevoegen dat ze bij haar boze reacties toch altijd een glimlach op haar gezicht had. Wat de seksuele aard van de grap betreft, vonden de Italianen dat wij als Belgen gewoon te preuts waren. Toch moest de, volgens de Italianen, grappigste grap aller tijden nog komen. Er werd gelachen dat de date haar voeten en adem roken naar ajunen. Wat volgde was schatergelach zoals er die avond nooit meer zou voorkomen.

Na de rondrit belandden we terug bij het vakantiehuis. Daar nam Lukas zijn date, alweer onder impuls van haar vrienden, mee naar het strand om toch nog een laatste poging te wagen. De conversatie liep stroef. De date sprak namelijk geen Engels en dus moest Google Translate voor elke zin ingezet worden. Lukas dacht dat het ietwat opzij leunende, naderende hoofd met dichte ogen en getutte lippen dan wel universeel verstaanbaar zou zijn. Niet dus, *"Cigarette?"* was wat hij terug kreeg.

Maar niet getreurd, Google Translate zou toch nog hulp bieden. Lukas zag uiteindelijk een 'mag ik u kussen' op zijn scherm verschijnen.

Het dorp aan het water

DOOR PAUL DIALLO

Ampersand is het blauwe schelpvormige zandbakje van *Schamper*. Het is een rubriek voor poëzie, kortverhalen, tekeningen en alles wat niet in een andere rubriek past, maar wel op een blaadje papier.

Hier sta ik dan aan de brug die zowel de ingang naar een rijke bron van herinneringen en sentiment is, als de afronding van een hoofdstuk is, het einde van een tijdperk. En vooral de brug waarop ik in een vlaag van overmoed tot een gesprek werd geroepen met het kille asfalt en mijn pols brak. De veelbetekenende, maar ook weer nietszeggende brug richting een dorp waar ik nooit kan verdwalen.

De koetjes staren me apathisch aan wanneer ik langsloop. Ik wil nog zeggen dat het onbeleefd is om voorbijgangers zo na te gapen, maar het gebrek aan levenslust waarmee ze het gras herkauwen en de steeds aanwezige stilte hier, verhinderen me ervan de rust te doorbreken. Misschien zijn de koetjes niet apathisch. Misschien zijn ze wel zelfvoldaan, bedenk ik me terwijl ik mezelf erop betrap dat ik eigenlijk een beetje jaloers ben op hoe ze zo zorgeloos in het gras kunnen ontspannen. Of toch nadat ik de koeienvlaaien en de bijbehorende stank heb weggefilterd.

Ik passeer langs het station, de enige reden waarom dit dorp en deze contreien nog niet compleet afgesneden zijn van de rest van België. Mijn dierbare verbinding met de kosmopolitische steden waar niemand deze koetjes ook maar een blik zou gunnen. Mijn vertrekpunt naar iets groters, iets wat ik nooit zou kunnen vatten als ik me compleet laat bedwelmen door

de gemakzucht en de bijna akelige rust en familiariteit die dit dorp te bieden heeft.

Ik nader het park. Nou ja, 'park' is eigenlijk beledigend, want het is gigantisch. Het is een leefwereld op zich omdat het zo afgesloten is van de rest van het dorp. Hordes waterhoentjes, eendjes en de gevreesde ganzen kom je altijd wel tegen als je maar lang genoeg wandelt. Maar nu is het lente en zie ik voor de eerste keer

de baby-eendjes. Normaal zou ik al grappend tegen een sentimenteel persoon gezegd hebben dat ze om op te eten zijn en dat ik eigenlijk wel honger heb, maar er is niemand om het aan te vertellen.

Aan de ingang van het park nestelen zich herten en allerlei soorten vo-

gels. Elke keer als ik iemand meeneem, kan ik me slechts met de grootste moeite van de wereld inhouden. Mijn enthousiasme voor de dieren

dwingt me ertoe de ongelukkige passanten door het park te sleuren, richting het hertjesparadijs.

Na het bezoek aan de herten sta ik voor een moeilijke keuze, verder het dorp intrekken of terugkeren? Uiteindelijk keer ik stilaan terug, om me klaar te maken voor de reis richting een stad die mijn naam roept. Op de trein realiseer ik me iets. Herinneringen overspoelen me als een tsunami, en ik besef plots dat het gebrek aan buffels me hier nooit zal doen thuis voelen.

“
**De koetjes staren me apathisch
aan wanneer ik langsloop**

DEADSTOCK IS SPRINGLEVEND

DOOR ANAÏS VANASSCHE & NINA DE NEVE // BEELD DOOR HANNAH BOEN

We kopen de hele tijd nieuwe spullen: een mooie blouse of nieuwe oorbellen. Maar wat gebeurt er eigenlijk met alles dat nooit verkocht wordt? Meestal wordt dat gewoon weggegooid, maar dat verandert stilaan.

FUCK FAST FASHION

Het is allang geen geheim meer dat fast fashion perverse gevolgen heeft. Europeanen kopen gemiddeld 26 kilo textiel per jaar en gooien ook elk jaar weer 11 kilo weg. Belgen zijn zelfs koploper op dat vlak en gooien gemiddeld een goeie 15 kilo per jaar weg. Daarnaast was de textielindustrie in 2020 de op twee na grootste bron van waterverontreiniging en landgebruik. Vooral textielverf en microplastics zijn erg schadelijk voor het milieu.

De enorme afvalberg en de vervuiling is helaas niet alles. Ook de omstandigheden waarin onze kleren geproduceerd worden, zijn lang niet altijd ideaal. Dit jaar is het tien jaar geleden dat Rana Plaza, een gebouw van acht verdiepingen in Bangladesh, instortte. Meer

dan duizend mensen lieten daarbij het leven. De grootste ramp ooit in de textielindustrie heeft de geesten gerijpt voor verandering.

“

**Belgen gooien
gemiddeld een goeie 15
kilo kleding per jaar weg**

Sindsdien hebben er initiatieven de kop opgestoken die proberen te voorkomen dat de overvloed aan goedkoop geproduceerde kledij ons de das omdoet. Zo zijn er nu onder andere bedrijven die werken met *deadstock*.

DEFINIEER DEADSTOCK

Kirstin Schrier van webshop Small Bobbins definieert deadstock als elk soort bruikbaar overschot van kledingproductie. “Het kan dus een op maat bedrukt stukje stof van **Dries Van Noten** of een onopvallend zakje behaaringen uit een fabriek zijn, maar het belangrijkste is dat de materialen op de een of andere manier geen doel meer hebben. Mijn doel is om ze bij mensen te krijgen die ze goed kunnen gebruiken.” Kirstin runt Small Bobbins nu vier jaar. In de webshop biedt ze materialen aan om lingerie te maken. Ze vertelt dat ze stoffen en fournituren verkoopt aan hobbynaaisters, maar ook aan ontwerpers, hand-

werkwinkels of mensen die naaien volgen.

Nadine Veldman van oorbellen- en kledingmerk LIVE-TO-EXPRESS maakt een onderscheid tussen deadstock en deadstock vintage. “Deadstock zijn items of grondstoffen die nooit verkocht zijn. Dit kan verschillende redenen hebben, bijvoorbeeld omdat iets op een bepaald moment niet meer in de mode was. De items zijn dus nog in nieuwstaat, maar zijn een tijdje geleden geproduceerd.”

“Van vintage wordt gesproken als iets minimaal 25 jaar oud is. Deadstock vintage is extra speciaal, aangezien in ons geval sommige stukken uit onze oorbellencollectie tot wel 60 jaar oud zijn en nog nooit eerder gedragen zijn.” De collectie van LIVE-TO-EXPRESS bestaat uit exclusieve deadstock vintage oorbellen en kledingstukken die met de hand op maat gemaakt worden in België van *high-end* deadstock stof

TUSSEN TRENDS EN DUURZAAMHEID

Kirstin kwam op het idee voor Small Bobbins toen ze een *stock sale* had bezocht in Antwerpen en zag hoeveel stof grote ontwerpers na elk seizoen overhadden. Ze nam contact op met enkele Belgische en Europese ontwerpers die hun overblijvende stoffen aan haar wilden verkopen. De mode-

wereld evolueert snel: wat de ene maand de trend van het moment is, is het volgende seizoen al volledig passé.

Kirstin verkoopt nu in haar shop bijvoorbeeld een stof die Victoria's Secret gebruikte voor een bh die populair was op TikTok. Omdat de trends op TikTok even snel vergaan als ze opkomen, gebruikt het merk de stof niet meer in de volgende collectie. Kirstin legt uit dat de modetrends volgen voor haar cliënteel geen probleem is. Mensen kopen de stof die ze misschien herkennen van Victoria's Secret, maar kunnen er dan mee doen wat ze willen.

LIVE-TO-EXPRESS is ontstaan uit hetzelfde zaadje als Small Bobbins. "Deadstock is een duurzaam alternatief voor alles wat nog geproduceerd moet worden. Waarom zouden we nieuwe oorbellen laten maken als er nog zoveel moois beschikbaar is?" Nadine vindt dat de oorbellencollectie een extra romantische dimensie heeft, net omdat ze deadstock vintage zijn. "Doordat we ze op een nieuwe manier aanbieden, hopen we deadstock vintage interessanter te maken voor een groter publiek. Hopelijk zijn mensen hierdoor minder snel geneigd om enkel voor nieuw te gaan."

Ook haar kledingitems vertrekken vanuit dezelfde filosofie. "Waarom zou je stof laten produceren als er nog zoveel mooie stoffen zijn waar niks mee gebeurt?" LIVE-TO-EXPRESS werkt met *overstock*, overschot van stoffen dus, van Belgische modehuizen. "We vinden het heel belangrijk om zo duurzaam

mogelijk te werk te gaan bij alles wat we doen. Werken met deadstock stoffen en zo lokaal mogelijk produceren past helemaal binnen onze missie."

GEEN SINECURE

Zowel Kirstin en Nadine hebben intussen een goed netwerk dat hen aan items helpt, maar werken

60 tot de jaren 90 wat sieraden betreft omdat de vraag blijft toenemen," vertelt Nadine. Ze vindt dat echter niet negatief. "Elke keer als iemand besluit om een deadstock item te kopen, is er minder vraag naar items die nog geproduceerd moeten worden."

Enkel deadstock verkopen is voor Kirstin niet rendabel: "deadstock vinden is heel *hit or miss* omdat je niet altijd weet welke kleuren en hoeveel stof je kan kopen. Klanten verwachten ook dat bepaalde basics altijd beschikbaar zijn," legt ze uit. Ze benadrukt dat een kleinschalige webshop die een paar meter stof verkoopt, het probleem van overproductie en textielafval niet de wereld uit zal helpen. Als mensen iets creatiefs maken met de stoffen die anders weggegooid zouden worden, is dat volgens haar alvast mooi meegenomen.

“**Elke keer als iemand besluit om een deadstock item te kopen, is er minder vraag naar items die nog geproduceerd moeten worden**”

met deadstock is geen sinecure. "Nu kunnen we eigenlijk nog zelden iets goeds vinden uit de jaren

DOOR PIETER BEIRENS

Openingscollege politicologie volgend jaar exclusief op TikTok

Het openingscollege van politicologie beroert de media en laat normale studenten ietwat verveeld achter. Terwijl de naschokken van vorige editie nog aan het verwerkt worden, kondigt professor Carl Devos trots de volgende editie al aan.

Naar jaarlijkse gewoonte kon het openingscollege van het vak politicologie van professor **Carl Devos** en zijn anders genegeerde sidekick, professor **Nicolas Boute-ca**, weer op heel wat media-aandacht rekenen. Wat voor velen als een gedempte scheet onder het beddengoed van de politieke wereld wordt gezien, was ook dit jaar goed voor enkele sensationele krantenkoppen. Dat de politieke kopstukken van links en rechts dit jaar schaamteloos hun partijstandpunten in elkaars richting konden roepen, deed meerdere naar sensatie hongerende journalisten met hun gat in de spreekwoordelijke boter vallen.

'BIGGER AND BETTER'

De op de media-aandacht professor Devos kon dus niet wachten om de volgende samenkomst van zijn vriendjes uit de Wetstraat aan te kondigen. "In 2024 gaat het openingscollege nog grootser en indrukwekkender worden dan voorgaande jaren", laat de prof weten.

Omdat de bijdragen van de politici tijdens het college toch eindigen als korte propaganda-TikToks, besluit de professor om zijn openingscollege integraal te livestreamen op TikTok en de

vraag-en-antwoorden te beperken tot 7 seconden. Dat is toch ongeveer de hoeveelheid tijd die nodig is om complexe politieke vraagstukken uit te leggen."

Het publiek van de openingscolleges bestaat voornamelijk uit verveelde eerstejaars, afgevaardigden van de politieke studentenverenigingen die sprekers van hun strekking aanmoedigen en gemakkelijke vragen voorschotelen, en academici die zichzelf wat in de kijker willen zetten. Toen rector **Rik Van de Walle** spreker **Bart De Wever** onderbrak om hem te corrigeren over de onderfinanciering van het hoger onderwijs, eindigde dit traditiegetrouw in een heen-en-weer-geworp van jawellen en nietessen, gevolgd door een groot applaus voor de rector.

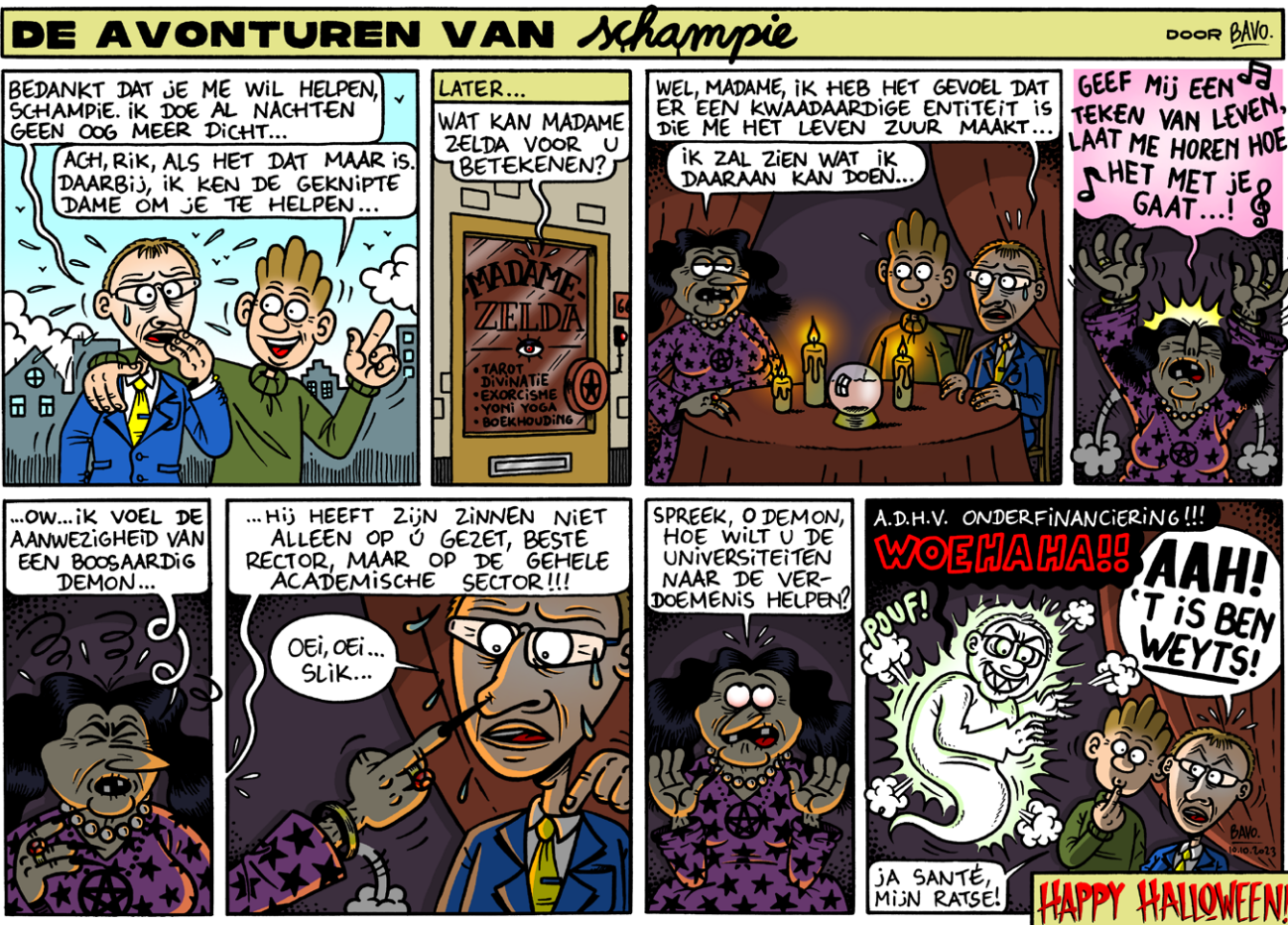
"Dat is dus de kern van politiek", legt Devos uit. "Volgend jaar zouden we daar graag een schepje bovenop doen door enkel nog partijleden toe te laten tot het auditorium en een applausmeter op de schermen te projecteren. Zo kunnen we op de meest simpele manier zien welke politieke standpunten standhouden, enkel en alleen op basis van het enthousiasme van het publiek."

COLLABORATEURS EN STALIN

Ook de sprekerslijst van volgend jaar wil de professor al aankondigen. "Om aan te tonen dat onze maatschappij echt wel heel gepolariseerd is, hebben wij een repertoire van gastsprekers uitgenodigd die daarover kunnen reflecteren. Zo spreken volgend jaar het spook van collaborateur **Staf Declercq** en een man verkleed als **Jozef Stalin**. N-VA-voorzitter Bart De Wever is natuurlijk ook weer van de partij."

"We nodigen ook direct de woordvoerders van de andere Vlaamse partijen uit. Veel meerwaarde hebben die partijvoorzitters toch niet, en dan kunnen zij in Brussel blijven om zich met echt belangrijke zaken bezig te houden, zoals het ritueel slachten van de Vlaamse dienstverlening of het actief negeren van het concept begrotingsevenwicht."

Op de vraag of dit allemaal wel binnen de opleidingsvereisten van de politieke en sociale wetenschappen past, valt de professor uit de lucht. "Ah ja, dat is eigenlijk een les, hé? Ik was dat al vergeten."

fakebook

Terugroeping van Schampercondooms

♥ Like

💬 Comment

➦ Share

Product: Schampercondoom.

Probleemstelling: lek gedetecteerd.

Schamper roept condoom met productnummer 6942069 terug.

Bij controles door de leverancier werd de aanwezigheid van een lek vastgesteld in het product Schampercondoom met opschrift 'bespaar UGent een toekomstige student' en met houdbaarheidsdatum 01/04/2027. De controles volgden naar aanleiding van volgend bericht: "Ik heb op die kick-off gepoept met ne gast, ik denk dat die **Rik** heette maar geen idee, ik was echt retescheel. Ik dacht, ik zal ne keer verantwoordelijk zijn na die vorige drie soa's en heb ulle condoom gebruikt en nu em ik het vlagge he verdomme.

DOOR NETTE DE SCHRIJVER

Ik zen dus gewoon vijf maanden fucking zwanger hé... Op den echo was die kleine ook kaal en had nen bril. Wa nu??"

Aan klanten die dit product gekocht hebben wordt gevraagd om het huwelijk niet te consumeren en het terug te brengen naar de redactie. Intussen werden de betrokken producten in alle winkels uit de rekken gehaald.

NTGent

HOW GOES THE WORLD

HISTOIRE(S) DU THÉÂTRE V
TIM ETHELLS & NTGENT

16/11
- 11/02

9 NTGENT MINARD

TICKETS & INFO
NTGENT.BE